

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל
תיק מספר 2011/1093.1, 2011/1094.1, 2011/1092.1,
2011/1096.1, 2012/0147.1, 2012/0149.1,
2012/0027.1, 2012/0148.1
רחוב ולינשטיין 2, 4, 6, ורחוב בוקשפן 2, 4, 6, 12, 14
רמות

מספר הוועדה : 21

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : ה' בחשוון תשפ"ה (6.11.2024)

מזכיר הוועדה בדיון : נלי צדוק ודליה אלפסי

שעת תחילת הוועדה : 9: 50

שעות סיום הוועדה : 18: 40

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית
ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל
ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות
ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד-וורק ת M ג ו R ים גולד וורק תמליל והקלטה

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

טוב, שרית הגיעה, ואנחנו בהתנגדויות, יש לנו בעצם שמונה תיקים בהתנגדויות, שהם ביחד.

שרית כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

ואני אקריא את מספרי התיקים, 2011/1093.1, 2011/1094.1, 2011/1095.1, 2011/1096.1, 2012/147.1, 2012/149.1, ו- 2012/27.1, ואחרון זה 2012/148.1, חלק מהתיקים זה ברחוב ולינשטיין 2, 4, 6, וחלק מהתיקים זה ברחוב בוקשפן גם כן במספרים העוקבים 2, 4, 6, 14, 12, קדימה, תציגי לנו את התיק בבקשה.

שרית כהן:

טוב,

אליעזר ראוכברגר:

כן, חברים, צביקה, בוא, בוא תלמד את התיק, קפה, מצוין, קדימה.

שרית כהן:

מדובר על 8 בניינים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

שרית כהן:

ברחוב מירסקי ברחובות מירסקי וולינשטיין, אנחנו תיכף ננסה, נעלה את התוכניות שכולנו יבינו. 5 בניינים ברחוב מירסקי, ושלושה בולינשטיין, בניינים בנויים כבר ומאוכלסים 8 שנים. היזם הגיש פה תב"ע, והוא מבקש לממש אותה, תב"ע לתוספת קומות, ותוספת יחידות דיור,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, חברים, שנייה,

שרית כהן:

בחמישה בניינים ברחוב מירסקי מבקשים תוספת של 3, 4 קומות, וסך הכול עוד 74 יחידות דיור. בשלושה בניינים בולינשטיין מבקשים עוד 28 יחידות דיור, בשתי קומות נוספות. כחלק מהפתרונות חנייה, בעצם הבקשה מובאת פה לדיון בגלל התנגדות של כל הדיירים משני הרחובות, לגבי פתרונות

חנייה, ברחוב ולנשטיין היזם מציע לבטל חנייה קיימת חנייה על קרקעית בשטח של מגרש פתוח, הוא מציע לבטל אותה, במקומה לעשות,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע,

שרית כהן:

כניסה,

אליעזר ראוכברגר:

צביקה, אתה מקשיב? יוחנן,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

תקשיבו, אחרי זה אתם רוצים להתערב בדיון, לדעת את הנתונים, אז בואו תקשיבו שלא אחר כך נצטרך עוד פעם לחזור על זה, בבקשה. עוד פעם תתחילי מהתחלה, מה רוצים בולנשטיין, ומה רוצים בבוקשפן מירסקי, איך שתקראי לזה.

יוחנן וייצמן:

שניהם אותו תב"ע או זה תב"ע אחרת?

אריאל גולן:

שניהם אותה תב"ע.

יואל שבת:

אותה תב"ע.

שרית כהן:

זה אותה תב"ע.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי.

צביקה אסולין:

את יכולה בבקשה להראות את ה – GIS להראות לנו את זה?

שרית כהן:

התב"ע היא 103754 (לא ברור).

צחי בריס:

היא אמרה, היא אמרה,

צביקה אסולין:

יש את ה – GIS?

צחי בריס:

אני חושב גם שרואים,

צביקה אסולין:

בוא נראה את זה בעין,

אליעזר ראוכברגר:

כן, ברור, ברור. אבל בואי תגידי לנו מה מבוקש.

שרית כהן:

אז מהתחלה?

רוחמה יעקבי:

כן, תנועה.

אליעזר ראוכברגר:

שנדע מה מבוקש, שנדע מי נגד מי.

שרית כהן:

כן, אז מהתחלה. רגע, אם אני אעלה רגע את הנספח תנועה, זה יהיה לכולם הרבה יותר נוח.

יוחנן וייצמן:

נספח התנועה זה הסוגיה המרכזית, זה נכון.

שרית כהן:

כן, כי זה מציג את הבניינים, אז יהיה לנו. ככה נדבר על התוכנית, ולא בעל פה. אז כאן אנחנו מדברים על, עוד פעם אני אתחיל מהתחלה, לחברים שלא שמעו.

צביקה אסולין:

כן,

שרית כהן:

כן?

צביקה אסולין:

כן,

שרית כהן:

בשכונת רמות, יש פה חמישה מגרשים,

צביקה אסולין:

רק אם אפשר את ה – GIS,

שרית כהן:

בנויים כבר 8, מה?

צביקה אסולין:

תמונה של הבניינים, את הכביש.

שרית כהן:

שנייה רגע, בוא נדבר ואז.

צביקה אסולין:

בוא נדבר ואז.

שרית כהן:

ברמות, שתי רחובות, מירסקי, רחובות מירסקי וולנשטיין, כאן אנחנו רואים את רחוב מירסקי יש פה חמישה מגרשים שביניהם יש שני מגרשים חומים למבני ציבור, לגני ילדים ולתחנת בריאות. הבניינים האלה כבר קיימים, מאוכלסים, משהו כמו 8 שנים, היזם פה,

אריאל גולן:

מגורים?

שרית כהן:

כן, לא השטחים החומים,

צביקה אסולין:

לא, השטחים החומים כבר בונים מעליהם.

אריאל גולן:

יצאו היתרים?

שרית כהן:

אני לא ראיתי שהם בנויים, (לא ברור) כבר?

צביקה אסולין:

כבר יצא לבנייה.

צחי ברים:

בסדר, זה לא משנה. זה סתם עדכון.

אריאל גולן:

יצאו היתרים לפי (לא ברור)?

אליעזר ראוכברגר:

זה לא הנושא עכשיו.

אריאל גולן:

רגע, לא, התב"ע קבעה שבשלביות ביצוע יצאו היתרים ואיזה סך של מבני ציבור, השאלה אם יצאו היתרים, הגישו בקשה להיתרים? לארבע גני ילדים, ובמעונות, (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

גם הגישו התנגדות שנדחתה, התנגדות עצמית שנדחתה.

אריאל גולן:

לא, הנגשה יש, מספיק הגשה?

צביקה אסולין:

לא, אין,

אריאל גולן:

יש, (לא ברור) בית כנסת הגישו לבית כנסת, למעונות גם. עכשיו גם גני ילדים.

צביקה אסולין:

זה בבנייה.

אליעזר ראוכברגר:

בונים.

צביקה אסולין:

זה בבנייה.

אריאל גולן:

זה כן, הגשה לכן אני אומר,

יוחנן וייצמן:

יש מעבר,

אליעזר ראוכברגר:

הם בונים,

צביקה אסולין:

לא,

אריאל גולן:

הגני ילדים.

צביקה אסולין:

יש שמה, היא אמרה שבונים שם.

אריאל גולן:

מספיק הגשה. אני שואל אם הגני ילדים.

אליעזר ראוכברגר:

בונים את המעונות עכשיו,

אריאל גולן:

אני יודע, גני ילדים גם?

אליעזר ראוכברגר:

יש שם גם גני ילדים.

אריאל גולן:

עם מעונות.

צביקה אסולין:

גם מעונות.

אליעזר ראוכברגר:

לא ידוע לי,

צביקה אסולין:

זה מעונות?

אריאל גולן:

זה מה שאני אומר, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

לי ידוע שיש שם מעונות, ובית כנסת,

אריאל גולן:

בית כנסת עם כל הבלגאן שמה.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, בסדר, אבל זה בונים,

אריאל גולן:

לכן אני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

וגם מועדון נוער,

אריאל גולן:

מועדון נוער, מועדון של,

שרית כהן:

גם רואים שהם בונים, אני אראה לכם תצלום.

יוחנן וייצמן:

ארבע גני ילדים, 3 מעונות, בית כנסת 600 מטר,

צביקה אסולין:

יש שמה גם מעונות?

אריאל גולן:

יש שמה גם כן בקשה,

צביקה אסולין:

מעונות,

אריאל גולן:

מציג גם כן תוכנית?

אליעזר ראוכברגר:

500,

יוחנן וייצמן:

לא, עם התב"ע החדשה, התב"ע הישנה קבעה עוד. יש פה שני תב"עות 5330,

צביקה אסולין:

רגע, לא הבנתי, זה מטלת יזם?

אריאל גולן:

לא, לא מטלת יזם, העירייה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה עיריית ירושלים בונה.

אריאל גולן:

אבל ההתניה הייתה שיגישו את ההיתרים וזה, רק בתנאי שיגישו היתרים ל - ,

אליעזר ראוכברגר:

אז הנה אז הגישו ובונים.

יוחנן וייצמן:

עיריית ירושלים מגישה?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אריאל גולן:

על הכול?

יוחנן וייצמן:

על חשבון עיריית ירושלים? זה לא מטלת יזם?

אריאל גולן:

כן, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

צביקה אסולין:

לא, זה (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

אז למה זה בסעיף 7 רשום בצורה הזאת, ככה,

צביקה אסולין:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

אריאל גולן:

לא משנה, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

שלביות אולי, סעיף 7 זה תמיד שלביות.

אריאל גולן:

רגע, וגם הדרגנוע צריך להגיש בקשה להיתר, השאלה אם יש,

יוחנן וייצמן:

לא בקשה, לפעול.

אריאל גולן:

בקשה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון.

יוחנן וייצמן:

לא,

אריאל גולן:

מה כתוב?

יוחנן וייצמן:

תסתכל, הוא צריך לפעול לפני הדיון היום.

אריאל גולן:

מה לפעול, מה הכוונה לפעול?

יוחנן וייצמן:

המעבר המכאני חייב לעבוד הרגע,

צביקה אסולין:

אז הוא אומר לך, הם הגישו בקשה,

אריאל גולן:

לא, הגשה, הגשה. תסתכל,

יוחנן וייצמן:

מה?

יואל שבת:

לפני הוצאת ההיתר?

יוחנן וייצמן:

כן,

צביקה אסולין:

כן,

אריאל גולן:

ההגשה,

יוחנן וייצמן:

זה תנאי בתב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

למה? תנאי לדיון, תנאי להיתר?

יוחנן וייצמן:

תנאי למתן היתר בנייה, היום תנאי למתן היתר זה תנאי לוועדה,

שרית כהן:

על מה אתם מדברים?

אליעזר ראוכברגר:

לא, תנאי להיתר, זה תנאי להיתר.

שרית כהן:

על הגנה?

אריאל גולן:

על הגני הילדים, יש שמה הרגשה,

יוחנן וייצמן:

תנאי לטופס כחול, בסדר, תנאי לטופס דף כחול, זה שמעבר מכאני פועל.

אליעזר ראובברגר:

בסדר.

יוחנן וייצמן:

סעיף, זה תב"ע.

שרית כהן:

אוקי, אתם רוצים לתת את התמונה המלאה, אז, כאן זה ה - ,

אליעזר ראובברגר:

יכניסו את זה לתנאים.

יואל שבת:

כן,

שרית כהן:

זה החמישה בניינים של,

יוחנן וייצמן:

יכול להיות שהכניסה את זה, אני לא,

אליעזר ראובברגר:

אני גם לא יודע.

צביקה אסולין:

יודע.

אליעזר ראוכברגר:

תבדוק.

שרית כהן:

כן, בואו תבינו שמה שזה,

צביקה אסולין:

רגע,

אריאל גולן:

לא, אנחנו מבינים את השטח החומים,

צביקה אסולין:

צריך לדבר על הזה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, אנחנו לומדים את כל הנושא כאן עכשיו, כן,

שרית כהן:

אז עוד,

אליעזר ראוכברגר:

גם אם ההתנגדויות הם כאלה או כאלה, ולא מתנגדים לזה. אבל אנחנו רוצים לדעת, מה,

צביקה אסולין:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

מה כל התיק הזה שמה. כל ה - ,

שרית כהן:

אז זה רחוב מירסקי.

אליעזר ראוכברגר:

כל הבקשה,

שרית כהן:

זה רחוב מירסקי, ואלה החמישה מבנים, שלושה עוד שני שטחים למבני ציבור שדיברנו עליהם שהם בבנייה. וזה שני בניינים נוספים. וכאן מגיעים לרחוב ולינשטיין, (לא ברור) בניינים, אבל שניים ככה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

שרית כהן:

וזאת החנייה הפתוחה שמשמשת היום את ה - , רגע, סליחה, הנה זאת החנייה,

אליעזר ראוכברגר:

זה כביש, מה חנייה?

שרית כהן:

לא, לא, זאת, זאת פה, בכתום, אתם רואים?

צביקה אסולין:

תראי לנו את זה יותר,

שרית כהן:

רגע,

יואל שבת:

תוריד את הצבעים.

צביקה אסולין:

תוריד את הצבעים.

שרית כהן:

אני אוריד את הצבעים, אוקי.

צביקה אסולין:

תעשי משולב.

צחי ברים:

דווקא צבעים יפים.

צביקה אסולין:

הנה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה בסדר. אוקי.

שרית כהן:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

אתם רוצים פה על החנייה הזאת,

שרית כהן:

זאת חנייה פתוחה, אז בשלושה תיקים של רחוב ולינשטיין כמו שאמרנו הם מוסיפים פה קומות, ומוסיפים בסך הכול 28 יחידות דיור ביחד.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

שרית כהן:

את הפתרון חנייה הם מבקשים לבטל את החנייה הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

שרית כהן:

בפיתוח. ומכאן להגיע עם הרכבים, באמצע כאן להציב מעלית רכב שיורדת לחניון אוטומטי, ואת זה נראה בתוכניות.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, וזה גם בשביל התוספת של שני הבניינים האלה?

שרית כהן:

כן,

יואל שבת:

בתב"ע,

שרית כהן:

כן, לגבי החנייה,

יוחנן וייצמן:

בתב"ע, בסדר, בתב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, רגע, שנייה,

שרית כהן:

כן,

יוחנן וייצמן:

בתב"ע דיברו על ההיתר,

שרית כהן:

כן, יש פה עוד חניות, אתם רואים, אני אפתח גם את הנספח תנועה, של אלה,

אליעזר ראוכברגר:

אני שאלתי האם הפתרון כאן הוא גם בשביל שתי הבניינים האלה?

שרית כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

שרית כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

המחוזית כתוצאה מהתנגדויות קבע שהנספח הזה, לא יהיה מחייב. את התנגדויות שהולכים להישמע פה, כבר נשמעו בתב"ע.

שרית כהן:

רק שנייה, רגע אבל בוא נבין פה משהו.

יוחנן וייצמן:

ואז המחוזית שלחה אותם להיתר.

צביקה אסולין:

רגע, אבל איך הגעת מפה לפה?

שרית כהן:

לא,

צביקה אסולין:

תצמצמי שנייה,

שרית כהן:

מה? מה?

צביקה אסולין:

צמצמי.

שרית כהן:

אוקי, מה? זה שני דברים שונים, מה? צביקה, זה?

אליעזר ראוכברגר:

צביקה, אתה לא הבנת, סליחה אני אסביר פה, שנייה, יש בקשה כאן,

צביקה אסולין:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

יש בקשה כאן, זה שתי בקשות נפרדות,

צביקה אסולין:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

פה,

שרית כהן:

שמונה בקשות נפרדות.

אליעזר ראוכברגר:

פה, רגע שנייה,

צביקה אסולין:

אתה אומר, שאלה יחנו פה?

אליעזר ראוכברגר:

אלה יחנו פה, זה מה שמציע. יש פה 1, 2, 3, רוצה להוסיף על כל השלושה,

שרית כהן:

לא, אני רק רוצה להגיד,

אליעזר ראוכברגר:

כן, רוצה להוסיף על כל השלושה האלה, 28 יחידות דיור, פתרון עונה על 28 יש רק כאן, לא כאן. זה לא סוף העולם, (לא ברור).

שרית כהן:

אני רוצה,

יוחנן וייצמן:

אמרתי לך מקודם, שצריך להיות (לא ברור),

עמנואל זלטס:

מעלית.

אליעזר ראוכברגר:

כן, מעלית. כן,

אריאל גולן:

יש שמה, יש שמה (לא ברור).

צחי ברים:

תקרא לזה (לא ברור) תת-קרקעיים,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, עכשיו הוא נותן להם.

שרית כהן:

רק שנייה, אבל אני כן רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא נותן מלא, מלא 28 חניות לכל הדירות?

שרית כהן:

פתרונות החנייה לפי התקן, קיבלנו,

אליעזר ראוכברגר:

לפי תקן מלא, אוקי,

שרית כהן:

הסדרי תנועה, מה שצריך,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו בוא,

שרית כהן:

אבל אני כן רוצה איך שנראית את הנספח תנועה,

צביקה אסולין:

רואים את הזה? ראית את המתקן הזה? תראה איך הוא נראה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, בתב"ע לא קבעו.

רוחמה יעקבי:

זה לא שם.

צביקה אסולין:

תת-קרקעי? חשמלי תת-קרקעי, ראית את זה?

שרית כהן:

ראיתי באיזה מקום אחר.

צביקה אסולין:

28,

יוחנן וייצמן:

יש פה הפוך,

צביקה אסולין:

28 ועוד איזה,

שרית כהן:

אני לא יודעת,

צביקה אסולין:

עוד איזה 10,

שרית כהן:

המספרים,

צביקה אסולין:

איזה 40 חניות,

צחי ברים:

צביקה,

שרית כהן:

רגע, שנייה, אבל בוא רגע נבין.

צחי ברים:

תראה (לא ברור) פה ברחוב יש היום.

צביקה אסולין:

אין את זה,

שרית כהן:

יש פה,

צחי ברים:

יש,

שרית כהן:

זה בנביאים יש,

צביקה אסולין:

40 חניות?

צחי ברים:

כן,

צביקה אסולין:

אין חיה כזאת. 40 חניות תת-קרקעי?

אריאל גולן:

יש,

צביקה אסולין:

אני יורד למטה?

אריאל גולן:

יש, יש,

צחי ברים:

לא, צביקה,

עמנואל זלטס:

כמה קומות חנייה צריך, כמה קומות חנייה?

צחי ברים:

החנייה היא למטה,

עמנואל זלטס:

שרית כמה קומות חנייה יש?

אריאל גולן:

רק להגיע לחנייה,

צחי ברים:

שמה במעלית.

עמנואל זלטס:

זה חשוב,

שרית כהן:

שנייה,

עמנואל זלטס:

צביקה, (לא ברור) חנייה היא תראה עוד שנייה,

שרית כהן:

רק שנייה, בואו נסתכל רגע,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הפתרון, הפתרון,

צביקה אסולין:

(לא ברור) חשמלית, זה יעבוד.

עמנואל זלטס:

חשמלית.

אריאל גולן:

אני חושב,

צחי ברים:

מעלית יורד, וזה יכול לעובד.

עמנואל זלטס:

מי יתחזק את זה?

צביקה אסולין:

אז הוא גם מתחזק את זה,

צחי ברים:

אז השאלה כמה הוא מכיל, יש כאלה שמכילים רחב, אחד עולה, אחד יורד, ולפעמים (לא ברור). למשל מישו עולה.

יוחנן וייצמן:

ואם זה מתקלקל.

צחי ברים:

אז לכאורה פה לשתיים.

שרית כהן:

אתם רואים זה מנספח? אני רוצה לפתוח פה שתראו, אבל זה מנספח התב"ע, זה מתקן החנייה של ה - ,

יוחנן וייצמן:

זה מתקן חנייה,

צביקה אסולין:

לא,

אליעזר ראובברגר:

נכון,

שרית כהן:

וכאן נשארות מקומות חנייה,

יואל שבת:

את זה מה זה?

שרית כהן:

47 מקומות חנייה.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו רגע, עכשיו את מדברת איתנו על בוקשפן?

שרית כהן:

כן, זה בוקשפן,

אליעזר ראוכברגר:

שמה?

שרית כהן:

תראה, שיש להם,

אליעזר ראוכברגר:

כן, רגע, רגע, חברים מה? בואי תסבירי לנו עכשיו את בוקשפן, ולינשטיין הבנו, בואי תחזרי עוד פעם מהתחלה על בוקשפן,

שרית כהן:

אז הנה, אני רגע רוצה לפתוח,

צביקה אסולין:

רגע, עכשיו אתה בבוקשפן עובר (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

גמרנו ולינשטיין הבנו, עכשיו,

שרית כהן:

לא, לא הבנתם את החנייה של ולינשטיין.

אליעזר ראוכברגר:

של מה?

שרית כהן:

ולינשטיין,

אליעזר ראוכברגר:

לא הבנו את ולינשטיין? הבנו שהחנייה היא מעלית בתת-הקרקע, 28 יחידות דיור, עכשיו,

שרית כהן:

(לא ברור).

צביקה אסולין:

כן, כי גם אלה שנמצאים היום גם צריכים לרדת למטה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הבניין ההוא.

צביקה אסולין:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

יוחנן וייצמן:

זה הבעיה, להם אני רוצה לדאוג.

צביקה אסולין:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, הלאה.

יוחנן וייצמן:

את אלה שדיברת כעת, הם הבעיה שלי.

שרית כהן:

רגע,

רוחמה יעקבי:

רגע,

יוחנן וייצמן:

זה הבעיה הראשית.

אליעזר ראוכברגר:

הלאה.

צביקה אסולין:

בן אדם שבא לגור, גם צריך לקבל חנייה. למה? מה? לא מגיע לו?

יוחנן וייצמן:

בן אדם שבא לגור, מה?

אליעזר ראוכברגר:

נותנים, נותנים לו, בסדר. עכשיו, רק שנייה, עכשיו אנחנו מדברים על בוקשפן, קדימה. בוא נראה מה בוקשפן.

שרית כהן:

רגע, אבל, עמנואל שאל כמה קומות, אתם רוצים לראות את זה?

אליעזר ראוכברגר:

פחחות משנה.

שרית כהן:

הנה אז, אז אלה, נסיים רגע עם ולינשטיין. בסדר?

צביקה אסולין:

כמה? כמה?

שרית כהן:

פתחתי את החתכים,

צביקה אסולין:

כמה קומות חנייה?

שרית כהן:

זה מה שאני מחפשת כאן, הנה זה המתקן.

אליעזר ראוכברגר:

4,

שרית כהן:

אתם רואים? 4 קומות, כשהרכב,

צביקה אסולין:

כמה נכנס בכל קומה?

שרית כהן:

שהרכב עומד כאן על מעלית ונכנס,

צביקה אסולין:

כמה נכנס בכל קומה?

אליעזר ראוכברגר:

זה חשוב, זה לפי תקן.

שרית כהן:

בוא נראה,

אליעזר ראוכברגר:

לפי תקן.

שרית כהן:

הנה, קיים 60 יחידות דיור, 59 מקומות חנייה, מוצעת תוספת של 26, ו- 89 מקומות חנייה, עבור (לא ברור).

צביקה אסולין:

אבל זה גם, איזה 12.

צחי בריס:

בפתרון למטה?

אליעזר ראוכברגר:

40 חניות,

יוחנן וייצמן:

מה?

צביקה אסולין:

40, זהו.

אליעזר ראוכברגר:

4 קומות, 10 בקומה זה בסדר,

צביקה אסולין:

כן, מכניסה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

אז היא אמרה, (לא ברור). כן.

צביקה אסולין:

הנה מה זה שמה? מה זה החתך?

שרית כהן:

בוא נסתכל. זה מה שהוא כתב כאן, הנה.

צביקה אסולין:

לא, לא, בצד שמאל היה לך,

שרית כהן:

הוא אומר ככה - מוצע תוספת של 89 מקומות חנייה עבור מצב קיים,

צחי ברים:

זאת אומרת יש חניות גם למעלה, וגם למטה.

אליעזר ראוכברגר:

יש חניות לכולם, בסדר, נו.

שרית כהן:

כן, חלק הם כאן פתרון של חנייה במגרש פתוח,

צביקה אסולין:

אוקי,

שרית כהן:

וחלק כאן עם מעלית,

צביקה אסולין:

מי מממן את האחזקה של זה?

אליעזר ראוכברגר:

עזוב, עזוב, זה לא, זה לא היה (לא ברור).

צביקה אסולין:

מי?

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שהיא אומרת, זה צריך לשאול את היזם, לא אליה.

שרית כהן:

זה פתרון אחד, עכשיו,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

שרית כהן:

הפתרון במירסקי,

צביקה אסולין:

בוא מיכאל, רגע, תעצרי רגע.

שרית כהן:

מה? איפה? בולנשטיין? לחזור לולנשטיין?

צביקה אסולין:

אתה מבין? אתה ראית את האשכנזים איך הם אומרים שלום? אני לא אומר שלום. התגעגענו אליך.

עמנואל זלטס:

זה חיבוק דב צביקה.

צביקה אסולין:

אני לא יודע אם של דב, או שזה.

צחי ברים:

במקום מה שאתה עושה עם כל (לא ברור).

צביקה אסולין:

תראי לי עכשיו מתחילים.

שרית כהן:

עכשיו מירסקי, עכשיו מירסקי.

צביקה אסולין:

נכון,

שרית כהן:

את זה גם לא ראיתם, נכון?

עמנואל זלטס:

אז אומר לכם ברוך רופא חולים.

יואל שבת:

ברוך רופא חולים.

שרית כהן:

הכי טוב לראות את זה כאן בחתכים רואים את הפתרון הכי טוב.

אליעזר ראובברגר:

כן,

אריאל גולן:

חבל, לפעמים לא מצליחים (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

תראי,

שרית כהן:

רגע, שנייה אני רק רוצה להראות לכם את הפתרון במירסקי.

יוחנן וייצמן:

לייזר, תסתכל שנייה על הקיר.

אליעזר ראובברגר:

כן, אני רואה. נו, מה?

שרית כהן:

אז במירסקי הבניינים,

אליעזר ראובברגר:

מיכאל שלום, מה שלומך?

שרית כהן:

בעצם יש,

מיכאל הלברשטאם:

ברוך השם.

צביקה אסולין:

איך? מה את אומרת?

שרית כהן:

יש הפרשי גבהים בין רחוב מירסקי, כמו שאתם רואים לבניין כפי שהוא בנוי, הכניסה הקובעת לבניין היום, היא שתי קומות מתחת לרחוב מירסקי, ומעליה יש 7 קומות, ועוד בצלע ההר 4 קומות נוספות כלפי מטה.

אליעזר ראובברגר:

זה בקיים.

שרית כהן:

בקיים,

אליעזר ראובברגר:

מה הוא רוצה?

שרית כהן:

עכשיו, עכשיו הפתרון של החנייה, אפשר לראות אותו, בצורה טובה ביותר בחתכים, בעצם לעשות איזה שהיא מסעה,

אליעזר ראובברגר:

מה לעשות?

שרית כהן:

מסעה, הנה בגובה רחוק מירסקי,

אליעזר ראובברגר:

יש שם (לא ברור).

שרית כהן:

גשר שתקרה חנייה קיימת, וגם לעשות חניות,

צביקה אסולין:

רגע כמה דירות יש פה במירסקי?

שרית כהן:

תיכף אנחנו נראה את הכול,

צביקה אסולין:

כמה דירות חדשות יש במירסקי?

שרית כהן:

זה גם לעשות פתרונות,

צביקה אסולין:

(לא ברור)?

שרית כהן:

מה?

צביקה אסולין:

תגידי כמה דירות חדשות יש במירסקי?

שרית כהן:

וגם פתרון חנייה כזה, כלומר מתחת לגשר הם גם עושים מין מתקן כזה שמכיל עוד 3 מקומות חנייה, קומות,

יוחנן וייצמן:

זה מה שאני הכי אוהב לראות.

שרית כהן:

עכשיו, אני מציעה שבטח יועץ תנועה יבוא ויסביר את זה יותר טוב ממני, אבל בוא נדבר,

אליעזר ראובברגר:

בואו, בואו נקרא למתנגדים,

שרית כהן:

רגע, רציתם לראות את המסחרי?

צביקה אסולין:

רגע, תגידי לי מה את אומרת על זה שיעשו, מה את אומרת על זה שיעשו? תנסו לחשוב על זה, אחד מהמתנגדים דיבר איתי על זה, אמר לי - תגיד, למה שלא יעשו. תחזרי רגע עם התוכנית, איפה ש - ,

שרית כהן:

הזה?

צביקה אסולין:

רוצים לעשות את הגשר, של מירסקי,

שרית כהן:

כן, הנה.

צביקה אסולין:

גודל,

שרית כהן:

כן,

צביקה אסולין:

למה שלא יעשו באמת גשר, ממש גשר שנכנס, הגשר נכנס לדירות. בעצם אנשים האלה שבאים עם הדירות החדשות, הם לא צריכים לבוא לחניות למטה, הם מחנים למעלה את הרכב, ונכנסים לבתים. למה לא?

שרית כהן:

אפשר להציע הרבה פתרונות,

צביקה אסולין:

לא, אבל זה פתרון מצוין, כי גם יש להם למעלה חנייה,

שרית כהן:

צריך להציע אותם, בתוך אותם מבחינת יועץ תנועה.

צביקה אסולין:

אבל לפחות,

אליעזר ראובברגר:

איפה התב"ע,

צביקה אסולין:

אתה עוזר לאלה למטה (לא ברור).

שרית כהן:

בכל מקרה,

צביקה אסולין:

זה לבניין,

אליעזר ראוכברגר:

לבניין, לבניין לבתים, לא לכל אחד בתוך הדירה שלו.

צביקה אסולין:

בדיוק.

אליעזר ראוכברגר:

לתוך הבניין, כן, אבל אז אתה צריך לעשות כניסה נוספת למעלה.

צביקה אסולין:

לאיפה?

אליעזר ראוכברגר:

לובי חדש, בוא, וידוע.

שרית כהן:

אז אני אציין ש - , בכללותם לפתרונות החנייה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

שרית כהן:

הדיירים בולנשטיין טוענים שלא יהיה להם אפשרות גם לתחזק את אותו מתקן.

אליעזר ראוכברגר:

ברור.

צביקה אסולין:

ברור,

שרית כהן:

כן, והדיירים במירסקי גם טוענים,

אליעזר ראוכברגר:

זה הנושא המרכזי.

שרית כהן:

שהחניות יהיו ממש מול הפנים שלהם, כי אתם ראיתם בחתך איך זה נראה בסוף.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל שוב פעם זה תואם תב"ע, בסדר,

שרית כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

תכניסו את המתנגדים, ונראה מה, מה הם אומרים,

שרית כהן:

בסוף אלה ההדמיות.

צביקה אסולין:

שלא תבינו, רגע, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

צביקה.

צביקה אסולין:

אנחנו בעד הבנייה, אנחנו רוצים שייבנו.

עו"ד אילנית מיכאלי:

רק חשוב,

צביקה אסולין:

עם חנייה.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

חשוב לציין, אני חושבת שחשוב לציין,

צביקה אסולין:

מה?

אליעזר ראוכברגר:

להיות רגוע, בלי אמוציות.

עו"ד אילנית מיכאלי:

פתרון החנייה שנתנה התב"ע, ההחלטה של הוועדה המחוזית נאמר שזה לא (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה תגידי לנו בדיון הפנימי, בסדר.

יוחנן וייצמן:

הוועדה המחוזית זרקה את זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה בדיון הפנימי.

יוחנן וייצמן:

מה שטעיתי קודם, אני רוצה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

היא אמרה שזה לא חייב, אפשר למצוא פתרון אחר,

צביקה אסולין:

לייזר, לא מדברים, בסדר?

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו נעשה את שלנו, מה שאפשר לאשר בדיון הפנימי. כן,

רוחמה יעקבי:

המתנגדים פה, המבקשים שמה.

יוחנן וייצמן:

לתמליל, אני טעיתי קודם מה שאמרתי, שתנאי להיתר זה,

יואל שבת:

התנועה?

יוחנן וייצמן:

את התנועה, ותנאי ל – 50%. תנאי לטופס 4, 50% מהדירות זה יש בזה. זה עוד סעיף, זה סעיף של ה – 4. כן, כן, של התוספת.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, אנחנו נתחיל עם, עם רחוב בוקשפן, ולאחר מכן את ולינשטיין, קודם כל בוקשפן. עו"ד גנוניאן, אתה מייצג את כולם?

עו"ד בני גנוניאן:

מייצג את כל מי שנותר מההתנגדויות, כן,

אליעזר ראוכברגר:

כל מי שנותר מההתנגדות, יש פה את ה - , ההסכמה, אני לא יודע כמה, אני לא ספרתי של,

עו"ד בני גנוניאן:

הסכמה של 49 מתוך 71, ואני מייצג את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד יאיר שופל.

עו"ד יאיר שופל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

נמצא פה?

עו"ד יאיר שופל:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אתה, הסרת התנגדות בשם כמה?

עו"ד יאיר שופל:

אני הגשתי את ההתנגדות בשם 71 דיירים, והסרתי את ההתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עו"ד יאיר שופל:

בשם 49 דיירים.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, אתה אומר נשאר 22?

עו"ד יאיר שופל:

כן, למעשה הייתה לי סמכות להסיר את ההתנגדות בשם כולם, אבל למען הזהירות, זה הוסר בשם 49 דיירים.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, עכשיו מה עם ה – 22 האחרים? אתה מייצג אותם או עו"ד גנוניאן מייצג אותם?

עו"ד יאיר שופל:

עו"ד גנוניאן קיבל את הייפוי כוח ממני, ככל שלי יש ייפוי כוח, יש לו ייפוי כוח, ככל שלי, ככל שלו, אז אני אסבור.

אליעזר ראוכברגר:

אז עשיתם, יד שנייה ויד שלישית,

עו"ד יאיר שופל:

(לא ברור) נמצאים בוועדת אתיקה.

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, רגע, שנייה, שנייה, לא, לא, זה לא עניין של אתיקה, אבל גם אנחנו עדיין, אתה לא יכול לבוא ולהציג התנגדות, ואין לך ייפוי כוח.

יוחנן וייצמן:

הוא לא מתנגד.

עו"ד יאיר שופל:

יש לי ייפוי.

אליעזר ראוכברגר:

לא, בסדר, אני מבין שלך יש, לכן שאלתי גם עו"ד גנוניאן,

אריאל גולן:

זה מה שאמר.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה ששאלתי,

עו"ד בני גנוניאן:

אז אני,

עו"ד יאיר שופל:

אני סבור שאין לו ייפוי כוח.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, הבנתי.

עו"ד יאיר שופל:

סבור שהוא מייצג עכשיו אינטרס נוגע לאינטרס של הלקוחות שלו, הוא הרי התחיל לייצג שהלקוחות התנגדו, והיום כשהם הסירו את ההתנגדות.

עו"ד בני גנוניאן:

אז בוא, אז שנייה רגע,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

עו"ד בני גנוניאן:

עו"ד שופל,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, עו"ד, רגע, רגע,

עו"ד בני גנוניאן:

לא, יש פה פינה מעניינת.

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד גנוניאן, אל תנהל את הדיון במקומי, בבקשה, בסדר?

עו"ד בני גנוניאן:

עו"ד שמנסים,

אליעזר ראוכברגר:

לא מינו אותך עדיין,

עו"ד בני גנוניאן:

לכאורה.

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד גנוניאן, אתה לא עולה חדש פה, זה לא פעם ראשונה, נכון? יפה. אז תדבר כשאני נותן לך את רשות הדיבור, בבקשה אותו דבר, גם עו"ד שופל. שמעתי את עו"ד שופל את מה שהוא אומר, אני רוצה עכשיו לשמוע אותך, מה אתה אומר בשם מי אתה מתנגד, ומכוח מה אתה מתנגד.

עו"ד בני גנוניאן:

אוקי, אז אני מתנגד בשם אלו, שלא הסירו את התנגדותם באמצעות עו"ד שופל, יש לי הסכמה מהם, וייפוי כוח פרטני מהם, ואני יכול גם להציג אותו לוועדה בלי שום בעיה, כדי להמשיך ולייצג אותם בהתנגדות, ולכן בוודאי שאין פה שום פגם חלילה מבחינה אתית, יש ייפוי כוח לייצג את מי שאני בא

וטוען בשמם. במאמר מוסגר אני אגיד, ואם עלתה פה בעיה אתית, אני בספק אם עו"ד שופל הוא בבעיה אתית,

אליעזר ראוכברגר:

את זה תריבו בוועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין,

עו"ד בני גנוניאן:

שום דבר, הכול בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

זהו, זה תריבו בוועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין, לא פה.

עו"ד בני גנוניאן:

כאשר הוא בא ומסיר את (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, עכשיו,

עו"ד בני גנוניאן:

ייצוג בשם אלו שהסירו את ההתנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי, עכשיו שאלה,

עו"ד בני גנוניאן:

עוד משהו,

אליעזר ראוכברגר:

שאלה נוספת, ה – 22 שאתה מייצג אותם,

עו"ד בני גנוניאן:

אני מייצג את מי שנתן ייפוי כוח,

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד גנוניאן, עו"ד גנוניאן, אתה, אתה, אתה רוצה להמשיך? עו"ד גנוניאן אתה רוצה להמשיך או שאתה רוצה שאני אוציא אותך.

עו"ד בני גנוניאן:

בוודאי,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, אז בוא, תזרום עם ה - , עם הדיון, אני שואל אותך עכשיו שאלה נוספת,

עו"ד בני גנוניאן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

רחוב בוקשפן, יש חמישה תיקים,

דובר לא מזוהה:

שיציג ייפוי כוח.

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, יש ברחוב בוקשפן יש חמישה תיקים, נכון?

עו"ד בני גנוניאן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

בתיק, בכל אחד מהתיקים האלה, זה דיירים אחרים, ה - 22 שלך, הם מכול חמשת הבניינים או שזה רק מבניין אחד או שתיים, או שלושה?

עו"ד בני גנוניאן:

22 שלי פרוסים, זה למעשה,

אליעזר ראוכברגר:

פרוסים על כל החמישה בניינים?

עו"ד בני גנוניאן:

פרוסים עלה חמישה בניינים, והטענות שלנו, שעוד מעט אני אפרט אותם,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני מבין, שהטענות הן זהות, אבל אני שואל אם אתה,

עו"ד בני גנוניאן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

יש לך ב-22 מכל חמשת הבניינים,

עו"ד בני גנוניאן:

בכל ה- ,

אליעזר ראוכברגר:

כי אם לא,

עו"ד בני גנוניאן:

בכל הבניינים,

אליעזר ראוכברגר:

זאת אומרת גם בוקשפן, אני אקריא, גם בבוקשפן 14, גם בוקשפן 12, גם בוקשפן 6, גם בוקשפן 4,
וגם בוקשפן 2, זה נכון מה שאמרתי עכשיו?

דובר לא מזוהה:

זה 12 דירות.

יואל שבת:

12 דירות. גנוניאן, הוא שאל אותך שאלה,

צחי ברים:

24.

שרית כהן:

22 מתנגדים מ- 12 דירות.

יואל שבת:

הוא שאל אותך שאלה אם בכל הבניינים, הוא הקריא לך את הבניינים,

עו"ד בני גנוניאן:

כן, כל הבניינים,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר האם בכל אחד מהבניינים יש לך ב – 22, זה שאלה פשוטה לא צריך, אוניבסיטה בשביל לענות על השאלה הזאת.

עו"ד בני גנוניאן:

עניתי פשוט, כן,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בסדר. מאה אחוז, אתה רואה גם יואל הציג כבר הזה, אוקי, קדימה, תציג את ההתנגדות. רק תגיד בבקשה בשם מי אתה מתנגד.

עו"ד בני גנוניאן:

אוקי, אחרי שהסרנו את כל ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

בוא תציג לאילנית את הייפוי כוח שלך,

עו"ד בני גנוניאן:

את כל טענות האווירה, אז ניגע באמת לגופו של עניין, אז ככה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד בני גנוניאן:

אני מייצג את אותם אלו כפי שאמרתי שלא הסירו את ההתנגדות, אנחנו מדברים, שנייה, אנחנו מדברים,

אליעזר ראוכברגר:

שם וכתובת בבקשה.

עו"ד בני גנוניאן:

מטעם, אם תרצו נלך לפי רשימת המתנגדים, זה מתנגדים 5, 5, 6, 11, 12, 13, 14, 21, 22, 23, 24, 33, 34, 41, 42, 51, 52, 57, 58, לא טוב, 66, 67, 70 והמספר הנוסף 71.

שרית כהן:

מה זה זה?

עו"ד בני גנוניאן:

לפי המספרי מתנגדים,

שרית כהן:

שמופיעים ב-?

רוחמה יעקבי:

כן,

עו"ד בני גנוניאן:

כן,

רוחמה יעקבי:

כן, כן,

אליעזר ראובברגר:

זה מתוך ה – 71.

עו"ד בני גנוניאן:

נכון,

עו"ד אילנית מיכאלי:

22 מתנגדים.

אליעזר ראובברגר:

טוב, קדימה, מה ההתנגדות שלך?

עו"ד בני גנוניאן:

ההתנגדות שלי היא למעשה לגבי שני, הייתי אומר, אלמנטים עיקריים שלטעמנו יש בהם כדי לדחות את הבקשות להיתר, ואני אפרט. הטענה הראשונה, היא למעשה שפתרון החנייה שמוצג לכם עתה, במסגרת הבקשה להיתר סותר את הוראות התוכנית, סותר את נספח התנועה, וסותר חמור מכך, את החלטת הוועדה המחוזית שדנה בטענות של המתנגדים שעמדו בפניה, וקבעה בלשון ברורה וחדה,

שפתרון החנייה והתייחסה לפתרון חנייה שהוא לא כלל קיר תמך, והוא לא כלל קירוי, ולא כלל בינוי, היא באה ואומרת בהחלטתה מיום 11.11.2018, בסעיף יג' כאשר באו וטענו שבעצם פתרון החנייה, כי אני מזכיר יש פה בעצם פתרון חנייה שהוא דו – קומתי מפלס תחתון ומפלס עליון, היא באה ואמרה קירוי החנייה אינו אמור להכשיר את דירות המתנגדים, אף אין המדובר במבנה אלא בתקרה, הקירוי של (לא ברור) שהוא אומר על מרחק של בין 8 ל – 9 מטרים מבניין המתנגדים, מדובר במרחק סביר ותואם לבינוי בסביבה העירונית, דעקא, שבבקשה להיתר, שמונחת בפניכם היום, לא רק שהיא סותרת את נספח התנועה והחנייה, אבל פה אנחנו בוודאי מכירים שנספח תנועה וחנייה, וגם נקבע בהוראות התוכנית שהוא מנחה בלבד, והוא לא מחייב, ולכן ניתן לסטות ממנו, השאלה אם זה בהקלה או בייעוד לציבור, אז גם פה יש את הפסיקות שאתם עדיין מכירים של רוני בראון, שלפחות נדרש יידוע ציבור. זה גם לא, דרך אגב זה גם לא מהווה הקלה כמובן בהיטלי השבחה, אבל לפחות כאשר משנים מנספח התנועה, גם אם הוא מנחה, נדרש לפחות יידוע ציבור, מה שלא נעשה פה. היכן אותו שוני,

יוחנן וייצמן:

למה זה לא נעשה?

עו"ד בני גנוניאן:

היכן, אותו,

אליעזר ראוכברגר:

לא רק שלא נעשה, אידך כל אלה נמצאים פה אם,

עו"ד בני גנוניאן:

לא נעשה,

אליעזר ראוכברגר:

אם לא היה יידוע ציבור,

עו"ד בני גנוניאן:

כי לא נעשה הליך של יידוע ציבור,

אליעזר ראוכברגר:

מה? זה הגיע אליהם ברוח הקודש? אבל בוא תסביר מה זה סותר, בוא תסביר מה זה סותר,

עו"ד בני גנוניאן:

הם לא הגיעו,

אליעזר ראוכברגר:

תעזוב רגע את היידוע, בוא תדבר מה זה סותר.

עו"ד בני גנוניאן:

שנייה להשלים לשאלתו את הרב וייצמן, הם לא הגיעו, הם לא הגיעו פה עם רוח הקודש, הם כן הגיעו פה, אבל עדיין לא נעשה יידוע שיש סטייה מנספח התנועה והחנייה.

אליעזר ראוכברגר:

אבל הם ראו את מה ש - ,

עו"ד בני גנוניאן:

שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

מהות הבקשה.

עו"ד בני גנוניאן:

אני מדלג, קיבלתי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

עו"ד בני גנוניאן:

את (לא ברור) של אדוני, אני מדלג, אחד, זה סותר, יש פה סתירה מהותית במפלס העליון,

יוחנן וייצמן:

הוראה, מנספח מנחה צריך לבקש על הקלה?

עו"ד בני גנוניאן:

כפי שאמרתי - לא,

יוחנן וייצמן:

צריך לפרט?

עו"ד בני גנוניאן:

כפי שאמרתי - לא, אבל כן נדרש הליך שמדובר,

יוחנן וייצמן:

אבל ביידוע זה היה, המסמך פורסם?

עו"ד בני גנוניאן:

עוד פעם, אבל גם ביידוע עצמו,

אליעזר ראוכברגר:

כן, אבל לא פירוט, זה מה שהוא טוען, וזה מה שאני עניתי לו.

עו"ד בני גנוניאן:

צריך לפרט, שיש,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, בוא, דיברנו על זה,

עו"ד בני גנוניאן:

זה סותר.

אליעזר ראוכברגר:

בוא, זה החשוב, זה הכי חשוב.

עו"ד בני גנוניאן:

בסדר, בוא נפתח את המפלס העליון של החנייה, במפלס העליון של החנייה בהתאם להוראות,

יוחנן וייצמן:

זה (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

תעלי, תעלי את זה בבקשה,

עו"ד בני גנוניאן:

בהתאם להוראות התוכנית, אין למעשה חניות, בטווח שקרוב לדירה של, לדירות בבניין הקיצוני, הבניין הקיצוני נקרא לו הבניין הימני, בסדר? בנספח התב"ע, בנספח התנועה והחנייה של התב"ע, אין חניות במרווח הזה.

אליעזר ראוכברגר:

בבוקשפן בוא תמקד,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, בוקשפן,

שרית כהן:

כן, לא, זה לא הנספח. זה ה - ,

עו"ד בני גנוניאן:

אבל בבקשה להיתר שהוגשה,

שרית כהן:

פתרון,

עו"ד בני גנוניאן:

נכון, זה נספח התב"ע,

שרית כהן:

לא, לא, זה אישור תנועה,

אליעזר ראוכברגר:

שני הבניינים האלה, ושני אלה, נכון?

שרית כהן:

כן, הנה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

שרית כהן:

שלושת אלה ושני אלה כשיש באמצע מגרש,

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה המבנה ציבור, מה זה?

שרית כהן:

כן, זה המגרשים החומים,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

שרית כהן:

כן,

עו"ד בני גנוניאן:

מה? אבל כאשר אנחנו פותחים את הבניין הימני הקיצוני בבקשה להיתר בנייה,

שרית כהן:

זה?

עו"ד בני גנוניאן:

בסדר, כן, אנחנו רואים שישנם חניות שמוצעות, אם אתם רואים

דובר לא מזוהה:

תראה פה, תראה פה על המסך,

יוחנן וייצמן:

המפלס העליון הוא מראה על המסך, הוא קשקש.

אליעזר ראוכברגר:

איפה שהיד, איפה שהיד,

עו"ד בני גנוניאן:

פה במפלס.

אליעזר ראוכברגר:

איפה שהיד גם של המחשב, וגם של גנוניאן, כן,

עו"ד בני גנוניאן:

מה שלא היה קיים, מה שלא היה קיים, בנספח של התב"ע, אבל אני שנייה מדלג על זה, אבל המרחקים שאותם חניות יוצרות, ומהנספח שאני, מהאישור תנועה וחנייה שאני רואה,

שרית כהן:

מהתב"ע?

עו"ד בני גנוניאן:

אז הנה אנחנו רואים שיש פה מרחק של מרחק שהוא 2.30, יש פה גם קיר תמך שאמור, אתם המפלס העליון או התחתון?

שרית כהן:

העליון עוד רגע,

אליעזר ראובברגר:

לדעתי הם במפלס התחתון?

עו"ד בני גנוניאן:

במפלס התחתון, הנה זה המפלס, זה המפלס העליון,

שרית כהן:

לא,

אליעזר ראובברגר:

איפה?

שרית כהן:

זה העליון לדעתי. לא,

עו"ד בני גנוניאן:

לא, זה התחתון מה שהראית,

שרית כהן:

לא, זה העליון, נכון,

עו"ד בני גנוניאן:

זה העליון,

שרית כהן:

אז הנה,

עו"ד בני גנוניאן:

זה לא מסתדר לי,

שרית כהן:

סליחה, הנה, אוקי.

יוחנן וייצמן:

אתה טוען שהחניות האלה,

עו"ד בני גנוניאן:

אני אומר,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל לא, תעלה שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, הוא טוען שזה לא 8, 9 מטר, מה שאתה רוצה לטעון,

יוחנן וייצמן:

לא, הוא טען,

עו"ד בני גנוניאן:

הטענה היא מורכבת משני דברים, האחד זה לא מופיע בנספח התנועה והחנייה של התב"ע, לגבי הטענה הזאת, אני בא ואומר, יש הליך של יידוע, הנספח מנחה, הכול בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

טוב.

עו"ד בני גנוניאן:

בפן המהותי החניות האלה, אם אותו קיר קונסטרוקטיבי כפי שאתם רואים, מתקרבים קרבה שהיא בוודאי לא עומדת באותה קרבה, שהוועדה המחוזית באה ואמרה שהיא רואה כמרחק סביר בין

בניינים, של בין 8 עד 9 מטר, המרחק שאתם רואים, בין החניות האלה, למעשה לפחות האישור תנועה, שרית, באישור תנועה שאני מחזיק, אז,

שרית כהן:

זה האישור תנועה שיש לנו,

עו"ד בני גנוניאן:

לא יודע, אז אני מחזיק באישור תנועה אחר, מופיע פה גם קיר קונסטרוקטיבי, כנראה שזה קיר לפי קונסטרוקציה באזור הזה,

אליעזר ראוכברגר:

זה קיר תמך כזה.

עו"ד בני גנוניאן:

נכון, נכון,

שרית כהן:

בחתך נראה.

עו"ד בני גנוניאן:

אוקי, אז אולי בחתך, ולמעשה המרחק שנוצר פה זה מרחק של 3.5 מטרים עד 3.80, המרפסת, בוודאי מרפסת,

שרית כהן:

איפה? איפה?

עו"ד בני גנוניאן:

פה,

שרית כהן:

מפה?

עו"ד בני גנוניאן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה.

עו"ד בני גנוניאן:

בוודאי שמרחק כזה, גובה של קיר תמך שהוא כ- 10 מטרים, זה בוודאי לא עונה אחר החלטת הוועדה המחוזית, בוודאי לא עונה אחר מרחק סביר שאנחנו מכירים, בהרבה מאוד תוכניות,

יוחנן וייצמן:

כמה הקיר תמך, הקיר תמך כבר קיים, רק מגביהים אותו?

עו"ד בני גנוניאן:

לא, הקיר תמך יותר במסגרת,

יוחנן וייצמן:

מה כעת קורה שם?

אליעזר ראוכברגר:

אין כלום, זה בשביל הגשר.

עו"ד בני גנוניאן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

זה בשביל הגשר.

עו"ד בני גנוניאן:

הנה וגם עשיתי פה איזה שהוא,

יוחנן וייצמן:

רק תכוון אותי, תגיד לי שהבנתי אותך נכון,

עו"ד בני גנוניאן:

מה?

יוחנן וייצמן:

בונים בניין בגובה 10 מטר במרחק 3 מטר, זה מה שאתה טענת?

עו"ד בני גנוניאן:

זה היום מה שקיים פה, זה קיר תמך זה פה, של 3.5,

אליעזר ראוכברגר:

פה עולה,

יוחנן וייצמן:

רגע עושים פה מתקן חנייה בנוי,

עו"ד בני גנוניאן:

מתקן קונסטרוקטיבי שגובל,

יוחנן וייצמן:

מרחק של 3 מטר?

עו"ד בני גנוניאן:

3.5 מטרים.

אליעזר ראוכברגר:

גם פה יעשו,

דובר לא מזוהה:

בונים לי מול הבית, מול המרפסת,

אליעזר ראוכברגר:

במקום לעשות,

שרית כהן:

הנה זה החתך,

דובר לא מזוהה:

בונים לי מול המרפסת שלי, 3.5 מטר מהבית שלי.

עו"ד בני גנוניאן:

הנה, את רואה?

דובר לא מזוהה:

2 מטר מקו בניין,

אליעזר ראוכברגר:

הבנו, הבנו, בסדר.

עו"ד בני גנוניאן:

הנה אתם רואים פה את גובה, 14 מטר.

אליעזר ראוכברגר:

הדברים ברורים, בוא, גם, ראית שעוד הקדמתי אותו באמירה של הצדדים. כן,

עו"ד בני גנוניאן:

הדירות של הלקוחות שלי.

אליעזר ראוכברגר:

הדברים ברורים, הלאה.

עו"ד בני גנוניאן:

בתשריט,

אליעזר ראוכברגר:

גנוניאן, קדימה,

עו"ד בני גנוניאן:

אז זה לגבי החנייה, הטענה השנייה שלנו נוגעת לעניין,

צחי ברים:

באיזה בניין אתה גר?

שרית כהן:

זה הוא הציג את 5,

עו"ד בני גנוניאן:

?5

צחי ברים:

בניין מספר 5?

דובר לא מזוהה:

כן, מה שאתם קרואים 5.

שרית כהן:

מה שדיברנו כרגע זה בניין,

צחי ברים:

3.5.

דובר לא מזוהה:

אצלנו זה 14.

צחי ברים:

בחתך זה לא נראה ככה.

שרית כהן:

להם יש את המגרש בתב"ע,

דובר לא מזוהה:

המגרש בתב"ע,

עו"ד בני גנוניאן:

אז זו, זו הטענה הראשונה. הטענה השנייה,

יוחנן וייצמן:

מה קורה 3 מטר (לא ברור) שלהם?

עו"ד בני גנוניאן:

3.5 מטר.

דובר לא מזוהה:

2 מטר מקו בניין,

עו"ד בני גנוניאן:

כן,

יוחנן וייצמן:

זה נכון?

שרית כהן:

זה מה שאני בודקת. זה לא נראה לי 3.5.

יוחנן וייצמן:

זה לא נראה ככה ב - ,

שרית כהן:

זה נראה הרבה יותר רחוק, בגלל זה.

יוחנן וייצמן:

זה נראה כמו גובה הקיר, לכן אני שואל את השאלה הזאת,

שרית כהן:

אני חושבת שזה ברור, זה,

עו"ד בני גנוניאן:

זה לא החתך הנכון,

שרית כהן:

למה? זה, זה הקיר שצמוד לרחוב יותר, למירסקי. פה,

עו"ד בני גנוניאן:

נכון,

שרית כהן:

אז אתה ראית קיר אחר? את זה?

דובר לא מזוהה:

זה תוכנית אחרת מה שאת מביאה עכשיו. סליחה, זה תוכנית אחרת שהם לא מקרים את כל הרחוב, הם עושים רק, זה תוכנית אחרת, זה לא התוכנית (לא ברור).

עו"ד בני גנוניאן:

את מסתכלת על האישור האחרון, אם יש האישור האחר, שיש ציון של קיר קונסטרוקטיבי, ועליו,

שרית כהן:

זה לא האישור האחרון?

דובר לא מזוהה:

לא, לא,

שרית כהן:

זה לא האחרון?

דובר לא מזוהה:

זה חנייה אחרת, זה לא החנייה הסופית.

שרית כהן:

שנייה, רגע,

דובר לא מזוהה:

עשו 10 חניות.

יוחנן וייצמן:

אתה יכול לחזור לדף ההוא של ה-6 חניות,

עו"ד בני גנוניאן:

זה גם יותר מ-6 חניות,

אליעזר ראוכברגר:

איפה?

עו"ד בני גנוניאן:

6 השני, גם יותר מ-6 חניות ומופיע תיק קונסטרוקטיבי ביישוב, וזו הטענה לגבי זה. טענה השנייה, נוגעת לעניין הכבאות,

שרית כהן:

אתם יושבים לי באמצע, ואני לא,

עו"ד בני גנוניאן:

הטענה השנייה נוגעת לעניין,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד בני גנוניאן:

כבאות והיבטי בטיחות. בהקשר הזה, הגשנו חוות דעת של אבידור, הנדסת בטיחות אש, חוות הדעת הזאת שגם צורפה וגם נסרקה לאתר כמובן מעלה מסקנה חד-משמעית שהבניין הזה והבינוי המתוכנן לא עומדים בתקן מבחינה של כבאות אש, מבחינה של בטיחות הדיירים, מסקנות ברורות לחלוטין, זה לא איזה שהיא חוות דעת שבאה ואומרת, אולי כן או לא, לא עומד, זה לא עומד, כי בעצם הבניינים המתוכננים האלה לפי מפלסי כניסה ולפי התקינה הכבאית, חלק מהבניינים כבר מגיעים בעצם לגובה של, מה שנקרא של רב – קומות, גובה של רב – קומות דורש תקני בטיחות אש אחרים לגמרי, אם זה בבחינת, מספר גרמי מדרגות, מעליות אלונקה, אזורי מילוט וכולה,

אליעזר ראוכברגר:

זה עובר את ה – 29 מטר?

עו"ד בני גנוניאן:

כן, כן. ובהיבט הזה, גם חוות הדעת מציינת במפורט שבעצם פתרון האש שלכאורה שניתן בעצם אותם גינות פרטיות שמשם בעצם,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר, אני שואל אם אתה מדבר על עובר את ה – 29 מטר ממפלס הכניסה לא ב - , לא כולל המדרון למטה. ממפלס הכניסה.

עו"ד בני גנוניאן:

נכון, החוות דעת הזאת,

אליעזר ראוכברגר:

ה – 00

עו"ד בני גנוניאן:

אתם רואים פירוט מדויק מאוד שבא ואומר, מהיכן מודדים לפי התקינה של כבאות והצלה, מהיכן מודדים, וחוות דעת באמת מפורטת ביותר, שהמסקנה הסופית שלה, ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

מי חתום עליה?

עו"ד בני גנוניאן:

אליהו אבידור, הנדסת בטיחות אש. דרך אגב, אפשר גם להעלות אותו, הוא פשוט בחו"ל, אפשר להעלות אותו לשיחה, אם רוצים אם בזום. המסקנה היא בסעיף 10.2, היא לכך אין פתרון להיבטי בטיחות האש בבקשות להיתר, הבקשה לא עומדת בתקן הנדרש מבחינת דרכי מילוט, מעליות, פתחי שחרור עשן וכיוצא בזה. ולכן אני בא ואומר, אנחנו יודעים,

מיכאל הלברשטאם:

אנשי מקצוע של העירייה או הוועדה.

אליעזר ראוכברגר:

גם, יש קודם כל נשמע את המבקשים.

יוחנן וייצמן:

לא נורא, אנחנו לא מבינים בזה.

אליעזר ראוכברגר:

המבקשים גם כן יש להם אנשי מקצוע,

עו"ד בני גנוניאן:

גם יודעים שהוועדה, כשקיבלנו הוצאת היתר צריך אישור כבאות. אבל מה אני בא ואומר? אני בא ואומר שלפי המסקנות שיש פה ייתכן שצריך להוסיף פה מדרגות, ייתכן שצריך להוסיף פה מעליות אלונקה, ייתכן שיש פה, כבר היום מסקנות, כבר היום מסקנות,

אליעזר ראוכברגר:

אז אם, אז אם לא יוצא להם דף כחול בגלל כל הדברים האלה, הם יצטרכו לחזור לפה, ולשקול.

עו"ד בני גנוניאן:

אז אני אומר, אז חבל שהוועדה הזאת תשחית את זמנה לריק, חבל שלאחר מכן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

עו"ד בני גנוניאן:

יעשה פרסום נוסף, ונגיע עוד פעם לדיון וכולה, אני בא ואומר כבר היום.

אליעזר ראוכברגר:

אתה מודע לזה שאנחנו, שזה חלק מתנאי, התנאים להיתר,

עו"ד בני גנוניאן:

מודע לזה, בוודאי,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, בסדר.

עו"ד בני גנוניאן:

אני בא ואומר כבר היום,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז, בסדר. הבנתי, הבנתי,

עו"ד בני גנוניאן:

שהיום לא עומד בתקן,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זהו,

עו"ד בני גנוניאן:

זו הטענה השנייה שלי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

עו"ד בני גנוניאן:

(לא ברור) וועדה מחוזית סיימתי זהו, עד כאן אני סיימתי.

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז.

שרית כהן:

בני, מבחינת ההנחות, אתה רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

אנחנו שנייה, כן, כן, רגע, רגע, שנייה, רגע שאלה, כן, צחי,

צחי ברים:

אמרת שבתוכנית (לא ברור) של התב"ע,

עו"ד בני גנוניאן:

סתירה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד בני גנוניאן:

בין תשריט, זה מופיע פה על הקיר.

צחי ברים:

בנספח תב"ע,

שרית כהן:

באיזה תשריט?

צחי ברים:

העו"ד, בנספח תב"ע, שבנספח כמו שהתב"ע אמרת שאין חניות?

דובר לא מזוהה:

יש חניות,

צחי ברים:

רגע, אנחנו מדברים על בניין 5?

דובר לא מזוהה:

החניון העליון, רואים אותו.

צחי ברים:

אני רוצה להבין, אני פתחתי את הנספח תנועה, ואני רואה, אבל אני רוצה רק להבין אם, אתה מדבר על זה או? על משהו על זה?

עו"ד בני גנוניאן:

בנספח,

צחי ברים:

המפלס העליון צד ימין.

דובר לא מזוהה:

נכון.

צחי ברים:

בנספח יש חניות.

שרית כהן:

זה נספח,

עו"ד בני גנוניאן:

נספח שאני, שלי יש?

דובר לא מזוהה:

אין חניות,

צחי ברים:

של התב"ע.

עו"ד בני גנוניאן:

של התב"ע, נכון, אבל בכל מקרה גם אותו נספח, וגם אותה החלטת הוועדה באה ואומרת, שצריך לשמר מרחק של 8 עד 9 מטר.

צחי ברים:

לא נכנסתי לעצם הטיעון.

עו"ד בני גנוניאן:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

אריאל גולן:

איזה נספח אתה מחזיק?

צחי בריס:

הנספח של התב"ע.

עו"ד בני גנוניאן:

נספח מספר 5, חלק 2, אני לא רואה חנייה.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, שרית, את רצית משהו?

שרית כהן:

אם אפשר להציג את החתך הנכון את ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה.

צחי בריס:

ברור שכיווני.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

צחי בריס:

יש כמה שינויים,

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא נראה, בוא חכה, בוא נשמע, נשמע אותם, אחרי זה יש להם זכות תגובה כמובן,

שרית כהן:

אחר כך יכולה, אבל אני לא רואה כאן, גובה של 14 מטר,

אליעזר ראובברגר:

מה את אומרת? שרית.

שרית כהן:

אני אומרת שזה החתך הנכון, של אותו בניין שבני הציג, אני פשוט לא רואה פה את הקיר ש - , דיברת עליו,

עו"ד בני גנוניאן:

אז אני מציג לכם אישור תנועה שאני הוצאתי מהאתר, ואני כן רואה פה שכתוב,

שרית כהן:

זה מה – 27 ל - ,

עו"ד בני גנוניאן:

לא יודע, עוד פעם, קיר קונסטרוקטיבי,

שרית כהן:

ל – 2.23.

עו"ד בני גנוניאן:

קיר,

רוחמה יעקבי:

26.

אליעזר ראובברגר:

מה היא בעצם אומרת, שמאז השתנו דברים,

עו"ד בני גנוניאן:

לא, אותו תאריך אבל פה כן יש קיר קונסטרוקטיבי, אם אין קיר,

שרית כהן:

אתה רואה את זה בתוכנית, אז רגע,

עו"ד בני גנוניאן:

אם אין קיר קונסטרוקטיבי,

שרית כהן:

אתה רואה את זה בתוכנית,

עו"ד בני גנוניאן:

אני אשמח לגלות את זה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בוא, בוא נשמע אותם, אולי הם יחכימו אותנו משהו. בוא, בסדר. בוא נעבור בינתיים לולינטשטין, בולינטשטין יש לנו שלושה מתנגדים, זה ריבלין, עמית ופינקלשטיין. מה? אתה רוצה לדבר?

דובר לא מזוהה:

ריבלין זה הוא וועד הבית, אני גר באותו בניין. ולא שלחו לי הזמנה,

אליעזר ראוכברגר:

בגלל שהם חתומים על ה - , על ההתנגדות, שלושת השמות שאני הקראתי,

דובר לא מזוהה:

אני אוסיף עוד טיפה,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, מה שאתם רוצים תסתדרו אין לי בעיה, מי ידבר, אתה רוצה,

דובר לא מזוהה:

הוא יגיד דברים אחרים, לי יש טענה אחת,

אליעזר ראוכברגר:

רגע,

דובר לא מזוהה:

הם הגישו התנגדות?

שרית כהן:

כן, כן, יש התנגדות.

אליעזר ראוכברגר:

אני הזכרתי סליחה, הזכרתי את שלושת השמות שהגישו התנגדות, ריבלין, עמית, פינקלשטיין, זה שלושת השמות, כל אחד וועד הבית מהשלושה בניינים שמה. עכשיו פינקלשטיין זה אתה.

מר וסרמן:

לא, אני וסרמן.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, השני.

רוחמה יעקבי:

וסרמן.

אליעזר ראוכברגר:

אתה ריבלין? ריבלין, ואתה?

מר וסרמן:

וסרמן,

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא בסדר, תגיד,

מר וסרמן:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

תחליט באיזה בניין אתה?

מר וסרמן:

אני בבניין 2,

אליעזר ראוכברגר:

בבנין 2, אוקי,

מר וסרמן:

ולינסטיין 2,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

שרית כהן:

שזה?

מר וסרמן:

שזה הראשון בשלישייה הכי קרוב לכיכר.

שרית כהן:

זה או בין השניים?

מר וסרמן:

זה זה,

אליעזר ראוכברגר:

זה בבודד, בבודד,

מר וסרמן:

בודד, בדיוק הבודק.

דובר לא מזוהה:

זה לא בניין 2, זה בניין 6, זה 6.

מר וסרמן:

זה בדיוק אני בא.

אליעזר ראוכברגר:

שנייה,

מר וסרמן:

אני גר בבניין ולינשטיין 2,

אליעזר ראוכברגר:

אז אתה גר בזוג.

מר וסרמן:

עכשיו ככה, אני שלחתי לוועדה המחוזית התנגדות, ולמה, אני אין לי בעיה שייבנו,

דובר לא מזוהה:

לא מחוזית.

מר וסרמן:

מקומית, וועדה מקומית. אין לי בעיה שייבנו, אדרבא שיהיה שכנים שיהיה זה, שיהיה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

מר וסרמן:

שיגדלו.

אליעזר ראוכברגר:

מה כן הבעיה?

מר וסרמן:

העניין הוא, שהולכים לעשות מעלית,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

מר וסרמן:

המעלית הזאתי הולכת להרוס לנו את החנייה, אני אבא לילד נכה מרותק לכיסא גלגלים. בבניין שלנו יש עוד שתי משפחות עם כיסא גלגלים, אחד קוראים להם קניבסקי, אחד קוראים להם חזיזה, אנחנו כל בוקר ברוך השם בשמחה רבה, מוליכים את הילדים שלנו למוסדות חינוך, הבן שלי בקרן אור, זה אין שמה אפשרות להתעכב. אין לי אפשרות להביא את הבן שלי, בתוך מעליות, יש לי רכב סיטרואן גמפי, אני צריך להכניס אותו, אני לא יכול להכניס אותו לתוך מעלית ולהוציא אותו החוצה זה פשוט לא ייתכן. יכול להיות שכן נשאר, איזה שתי חניות לנכסים, במפלס הפתוח, אבל גם כן אנחנו שלושה

אנשים, וזה יהיה מאוד בלגאן, גם הבנתי שהולך להיות, אני רק הבעיה שלי עם המעלית, זה הבעיה היחידה שלי.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

מר וסרמן:

חוץ מהמעלית אין לנו בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

מעלית בגלל הנושא של הילד הנכה.

מר וסרמן:

המתקן הזה שהוא בשבילי,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה הוא אומר,

מר וסרמן:

המתקן הזה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא כן אמר, הוא כן אמר,

מר וסרמן:

מתקן,

אליעזר ראוכברגר:

מה? אם יפתרו לו את בעיית החנייה, לילד הנכה, אין לו בעיה.

ישראל קלרמן:

יש לך ליד הבית מקום חנייה בחוץ?

מר וסרמן:

יש חלק,

צביקה אסולין:

בחוץ,

מר וסרמן:

מה יהיה אחר כך אני לא יודע.

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

צחי ברים:

יש גם למטה,

ישראל קלרמן:

לא, אתה לא שומע.

שרית כהן:

לא,

ישראל קלרמן:

יש לך חנייה בחוץ, שאתה יכול להיכנס עם זה מהבניין, יש לך מקום?

מר וסרמן:

היום כן,

ישראל קלרמן:

(לא ברור) ולוקח את זה, הם רוצים לעשות שמה באותו מקום,

מר וסרמן:

כן, באותו מקום,

ישראל קלרמן:

לייזר, כן, (לא ברור) את החנייה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר אם פותרים לו את בעיית החנייה לנכה, אז אין בעיה.

ישראל קלרמן:

זה גם היום.

אליעזר ראוכברגר:

הוא מוכן לבנייה, הוא לא מתנגד.

מר וסרמן:

אני רוצה את הבנייה, אני אומר, אבל לא מוכן שיהרסו לי את החנייה, עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

כבוד הרב וסרמן, הלאה.

מר וסרמן:

הלאה, אני שלחתי בדיוק מה שהיה בלגאן כאן, שלחתי את זה לוועדה, כן, הוועדה המחוזית וכתבתי שאני גר בבניין 2, ובגלל הבלגאן כאן בבניין 6, אז כותבים לי ככה - הוועדה תציין, כן, התנגדות מר וסרמן בעלים של שתיים, דירה 8, הוועדה דוחה את ההתנגדות, הוועדה תציין כי החניון האוטומטי מוצע בבניין 6, ולא רלוונטי לבניין מספר 2,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר,

ישראל קלרמן:

התבלבלו.

שרית כהן:

(לא ברור) מספר.

מר וסרמן:

ושלחתי להם מכתבים שמתבלבלים, ולא ענו לי על זה, זהו, זה הכול מה שבאתי. עכשיו,

ישראל קלרמן:

לא, אבל הוא טוען טענה, (לא ברור) תב"ע.

יוחנן וייצמן:

אני מול ההתנגדות שלו,

אליעזר ראוכברגר:

הבנו.

מר וסרמן:

הם הסכימו להתנגדות שלי, רק אמרו אבל זה לא בניין שלנו, הם טעו בגלל המספר 6 ו-2, זהו.

אליעזר ראוכברגר:

אתה טוען שלא אתה זה שלא הבנת את התוכנית, הם אלה שלא הבינו את התוכנית,

מר וסרמן:

כן, הם לא דייקו בעניין,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר טוב.

מר וסרמן:

עכשיו אני כן רוצה להגיד, אם הם ימצאו לי, אם הם ימצאו לי חנייה אחת בודדת, שני חניות לנכים, זה לא כזה רלוונטי, כי,

יוחנן וייצמן:

כבר (לא ברור) שלוש.

מר וסרמן:

התוכנית יש שמה הפתח של המעלית הוא במקום אחד, זה תוקע את כל העסק, כל אחד שיצא, זה הנגישות לנושא של הילדים נכים, היא לא תהיה טובה, אם יהיה שמה מעלית, המעלית הזאתי עם הפתח שלה, עם זה בלגאן גדול, זה הבעיה שלה, חוץ מזה שיהיה להם לבריאות.

שרית כהן:

פשוט,

מר וסרמן:

ואני מאוד, מאוד (לא ברור).

דובר לא מזוהה:

הבית שלך כאן,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, תודה. הרב ריבלין, כן, איפה אתה?

מר ריבלין:

אני באותו בניין שלו.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

מר ריבלין:

אני ועד הבית, אני מציג את כל הבניין שלי.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

מר ריבלין:

גם אנחנו באמת לא מתנגדים לבנייה, אנחנו מתנגדים למעלית, אני אסביר לכם על מה מדובר, אנחנו מקבלים דירה עם חנייה רגילה, ואם הוא שם מתקן,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

מר ריבלין:

ואם הוא שם לנו מתקן של דירות, המתקן הזה כולל,

אליעזר ראוכברגר:

מתקן של חניות, לא דירות.

מר ריבלין:

חניות.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

מר ריבלין:

הוא כולל את כל השלושת בניינים, לא רק שלנו, את שלושת בניינים. יש לנו חנייה 16 דיירים, מוסיפים לנו עוד שתי קומות 3 קומות מעלינו, אנחנו עכשיו הולכים להיות אחסניה לשלוש בניינים, תחשבו בוקר, כולנו פה יודעים מה זה בוקר, השעה 8 בבוקר, יוצאים, כל אחד מתניע את האוטו, נגיד שתי מעליות, כמה זה לוקח מעלית לעלות ולצאת? כמה לוקח? בין דקה וחצי לשניים, אני מגיע 5 אנשים, 10 דקות צריך לחכות למעלית, הלאה הוא הוציא את האוטו, לא שכחתי משהו, מחזיר את האוטו, (לא ברור) את זה, הלאה. אני רוצה שכחתי משהו באוטו.

אליעזר ראובברגר:

הוא לא עושה רגע, בוא רק נדייק את הדברים, הוא עושה לבניינים האחרים לתוספת רק,

מר ריבלין:

בסדר.

אליעזר ראובברגר:

לא לכל מה שקיים היום.

מר ריבלין:

עוד כמה קומות הם בונים?

יואל שבת:

קיים היום,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא למה שקיים היום, רק לתוספת. לא, הבניינים, בשני הבניינים האחרים הוא לא, הוא עושה רק על התוספת, ואצלכם הוא עושה להכול.

מר ריבלין:

אנחנו זה 3 קווי הבניין, והוא מוסיף לנו עוד כמה קומות הוא בונה שמה?

אליעזר ראובברגר:

עוד שתיים, שתיים פה ושתיים שם.

מר ריבלין:

שתיים פה, ושתיים פה.

אליעזר ראובברגר:

2, 2, 2,

מר ריבלין:

2, 2, 2 בכל קומה?

אליעזר ראובברגר:

ככה, כל בניין,

מר ריבלין:

כל בניין, כמה דיירים?

אליעזר ראובברגר:

הבנתי, אבל בוא נשמע אותו.

מר ריבלין:

בוא תשמע אותו. בכל אופן, עדיין זה לא הגיוני,

אליעזר ראובברגר:

הבנתי, הבנתי,

מר ריבלין:

שכחתי משהו באוטו, שכחתי משהו באוטו, אני לא יכול להוריד את הילד שלי בן 8, צריך אני לרדת להביא לא הגיוני, זה דבר ראשון, שאנחנו מתנגדים נחרצות לדבר הזה. דבר שני, העלות, ניסיתי (לא ברור) כמה עולה העלות של הדבר הזה, כאילו ברור, ברור שזה גם הוא לא יחזיק את המעלית הזה, לא יודע כמה שנים, 50, ברור שלעולם, כן? אנחנו שואלים את זה, הפרויקט הזה, הוא 50% זה מחוסרי דיור שזכו בדירות האלו, כן? ועד בית אנחנו רבים איתם על זה, מי יחזיק את המעלית? ברור שהוא צריך להחזיק את זה, צריך להיות שהוא מפקיד כסף בהתחלה, בוא אני אגיד לכם למה, מעלית שלנו בבניין 5 קומות, כמה עולה תחזוקה כל חודש? 1200 שקל, לפני התיקונים שלא כוללים בביטוח, ביררנו כמה היה עולה מעלית הזאתי, מעלית אחת, לא דיברנו על שתיים, אף אחד לא רוצה להגיד לנו מה המחיר, מישהו אמר לנו כמה, בזול 5000, אמרנו 5000? כן. דהיינו 60 אלף שקל בשנה, תכפילו את זה ב- 30 שנה, תיקונים, עכשיו יהיה, הוא יגיד לנו, תשלמו אתם, אני אחזיר לכם את זה, לא, אנחנו לא מוכנים לזה, אנחנו רוצים שיפקיד כסף בחשבון שלא קשור אליו, יהיה עו"ד, אנחנו (לא ברור) עם עו"ד מוסמך עליו, אבל שלא תיקון נצטרך לרוץ אליו, וכל פעם שכמה אנחנו משלמים, אנחנו נצטרך לריב איתו. אנחנו לא, אין לי אמון בדבר הזה, אנחנו רוצים שיפקיד כסף בהתחלה, להערכתנו,

אליעזר ראובברגר:

תודה, הבנו.

מר וסרמן:

אפשר?

אליעזר ראוכברגר:

מילה אחת, כן,

מר וסרמן:

מלה אחת, אני כן, כן, דיברתי עם משרד של (לא ברור) ואני לא זוכר איפה זה, הוא אמר לי שיש רעיון לעשות שני מפלסים כאילו לחפור, לעשות חנייה אחת מתחת, ואחד באותו מפלס של הרחוב, הוא אומר לי שהוא לא יודע אם זה ייצור לו, הוא מקווה שזה יגיע, אני אם עושים את התוכנית הזאתי לא של מעלית, אלא במקום שלא היה לנו שני מפלסים, אהלן וסהלן, הכול בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

אתה רוצה מקום לילד שלך, זה,

מר וסרמן:

אני אומר שיש איזה שהיא תוכנית שאפשר לפתור את זה, לא דרך מעלית.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

מר וסרמן:

יש דרך.

מר ריבלין:

אני רוצה עוד משפט אחד,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

מר ריבלין:

כשאנחנו יושבנו עם (לא ברור), אני ישבתי איתו לפני כמה שנים, הצגנו רעיונות של מפלסים וכל זה, הוא כן הלך על זה, לא הלך על זה, הוא טוען שאנחנו הסכמנו, אנחנו הסכמנו ולינשטיין 6, דהיינו בניין 8 נראה לי זה נקרא אצלכם, רצו להיפגש איתו, הם לא הסכימו, גם בזמנו שאישרו את הדבר הזה,

כתוב מפורש, פתרון החנייה אינו מחייב, וניתן לשנות אותו בשלב ההיתר. אנחנו דיברנו כל הזמן אמוץ מפורש, שהפתרון הזה המעלית הוא לא הגיוני. כל מי ששומע את זה, זה לא הגיוני, לא הגיוני.

צחי ברים:

מאיפה הקראת?

אריאל גולן:

לא, מהדיון, מפרוטוקול הדיון.

שרית כהן:

הפרוטוקול של (לא ברור).

רוחמה יעקבי:

מחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

לא, זה (לא ברור).

רוחמה יעקבי:

החלטה וועדה מחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן.

יוחנן וייצמן:

זה הנספח,

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, טוב, מי משיב?

מר ריבלין:

(לא ברור) כל אחד.

אליעזר ראוכברגר:

עוד משהו?

ישראל קלרמן:

עמית.

אליעזר ראוכברגר:

לא ראיתי אותו, הוא מתחבא בבקשה. עמית, כן.

רוחמה יעקבי:

בוא שב פה. הוא הלך.

אליעזר ראוכברגר:

עמית, צבי עמית. כן.

מר עמית:

אני בבניין, אני לא יודע לפי התוכנית, פה איפה זה יוצא, זה יוצא בניין ולינשטיין,

מר ריבלין:

6,

אליעזר ראוכברגר:

יש לנו בוא, יש לנו את המודד, יש לה שתיים הזוג, אז בוא תגיד איזה אתה.

מר ריבלין:

הוא 7 ולינשטיין,

אליעזר ראוכברגר:

עזוב כרגע את המספר, רק שתדע באיזה בניין,

שרית כהן:

תראה לנו, תצביע על הבניין,

מר עמית:

זה הבניין הזה, זאת אומרת הצמוד,

אליעזר ראוכברגר:

האמצעי, האמצעי, אוקי,

שרית כהן:

כאן יש,

אליעזר ראובברגר:

אמצעי.

מר עמית:

אוקי, התוכנית, שוב פעם גם אני מצטרף למה שאמרו, אבל מעבר לזה אני אומר התוכנית שחלק למשל אפילו הבניין שלי אתה אומר אפילו הבניין ליד, שאנשים יצטרכו ללכת לחנייה שמה, לרדת שמה לשתי קומות, שלוש, אני לא יודע כמה,

אליעזר ראובברגר:

לא אתה,

מר עמית:

לא אני, יצטרכו ללכת לשמה, הפתרון הכי אולטימטיבי שלהם זה להתחיל לריב על חניה, וכן לעשות במקום, גם ככה יש לנו הרבה בעיות עם החניות כיום כי תכננו את זה לפי חנייה אחת, או חנייה וחצי, לא יודע בדיוק לדייר, ויש שמה דיירים שיש להם שניים, ואפילו יותר מכוניות. גם ככה יש לנו מצוקה של חנייה. אני לא מחפש להתחיל לריב עם דיירים, עם זה שהוא ביקש מההוא, וההוא הסכים לו שיחנה, וההוא לא הסכים לו שיחנה,

אליעזר ראובברגר:

מובן, מובן,

מר עמית:

זה לא נוח לו, זה כן נוח לו. אני הפתרון,

אליעזר ראובברגר:

ברור, ברור.

מר עמית:

הוא התוכנית,

אריאל גולן:

הוא הציע.

מר עמית:

תוכנית של, יש פה תוכנית מוכנה של שתי מפלסים גם אצלנו של כניסה מצד אחד, יציאה, זאת כניסה ויציאה משני צדדים של הזה, זה לדעתי התוכנית הכי נורמטיבית, הכי נורמאלית גם לאזור שלנו, זה אזור יותר עם סוציו – אקונומי נמוך של להחזיק מעלית זה דבר לא יהיה פשוט.

יהודה פרוידגר:

גם ככה יש להם שתי חניות לכל אחד.

מר עמית:

מה?

שרית כהן:

זה חניון,

יהודה פרוידגר:

סוציו – אקונומי נמוך עם שתי מכוניות לכל אחד.

מר עמית:

יש לי, יש לי,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, בוא עזוב, אתה לא צריך לענות לו, נו בסדר.

דובר לא מזוהה:

פרוידגר מ – 2018.

אליעזר ראוכברגר:

אין צורך, סליחה, אין צורך לענות, קדימה נו.

מר עמית:

אוקי, הפתרון הנורמאלי מבחינתנו זה שיהיה שתי קומות אצלנו בזה, אני מבין שזה גם פתרון מועדף ע"י הקבלן, לא יודע, איך שהוא במהלך (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אולי תעמוד בה.

מר עמית :

מרוצת הדברים, מרוצת התהליכים זה לא, לא התחבר האינטרסים לא התחברו, כי היה כל מיני אנשים שמשכו לכל מיני כיוונים. מה שאנחנו מבקשים מהוועדה דבר אחד, זה, הרב לייזר, מה שמבקשים מהוועדה בכל לשון של בקשה, שזה יהיה מותנה, ההיתר יהיה מותנה שיעשו את הפתרון הזה, לא להשאיר את זה פתוח.

אליעזר ראוכברגר :

בוא נשמע אותם. אני לא יכול להגיד לך עכשיו מה, מה זה, זה בקשה שלך רלוונטי בוא נשמע אותם.

מר עמית :

זה, הוועדה,

אליעזר ראוכברגר :

בוא נשמע,

מר עמית :

זה לא (לא ברור) הבנתי, לפי מה שהבנתי, בהבנה שלי הזה, שהוועדה המחוזית לא קבעה את זה, נתנה את שיקול דעתה של הוועדה, של הוועדה,

אליעזר ראוכברגר :

בשלב ההיתר,

מר עמית :

של שלב ההיתר, אז זה,

צחי ברים :

זה גם כתוב בתב"ע,

מר עמית :

עכשיו, מה?

צחי ברים :

פתרונות חנייה,

אליעזר ראוכברגר :

בוא נבחן את הנושא, אנחנו בוחנים את הנושא תכנונית,

שרית כהן:

זה מה שהוא אומר,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נשמע אותם ונראה.

צחי ברים:

הוא רוצה שתראה,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

מר עמית:

בתקנון גם כן, הראיתי לכם תקנון,

צחי ברים:

שבזמן ההיתר, נבחן את החניות,

אריאל גולן:

רק המיקום של הכניסה ויציאה,

יוחנן וייצמן:

זה כתוב גם יותר ברור.

צחי ברים:

כתוב בתב"ע,

אריאל גולן:

במסמכי התוכנית,

יוחנן וייצמן:

כן, כן, אני בתב"ע פתוחה לי.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, אנחנו, זה בשיח זה לא רלוונטי דרך אגב מה שכתוב,

אריאל גולן:

בתקנון מה שכתוב,

אליעזר ראוכברגר:

העיקר זה התקנון לא, לא הפרוטוקול של הדו - שיח.

יוחנן וייצמן:

שיבין איך (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בוא נראה את התקנון, טוב.

יוחנן וייצמן:

אדוני היו"ר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה את המבקשים,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, בוא מי מהמבקשים, אני לא יודע מי הם בכלל, כן. מי משיב?

עו"ד אבי שפרמן:

אני אתחיל, (לא ברור) שתשיב עו"ד אבי שפרמן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד אבי שפרמן:

בשם מגישת הבקשה, אני,

אליעזר ראוכברגר:

שנייה, שנייה, עו"ד שפרמן,

עו"ד אבי שפרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

וייצמן רוצה לשאול אותך שאלה מקדימה, כן.

יוחנן וייצמן:

תראה, עו"ד שפרמן אני קורא פה את הדיון בהתנגדויות, אני עובר, מכוחה התקבלה החלטת, למתן תוקף,

עו"ד אבי שפרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

אומר שמה אבי פורטון, יש שם את החנייה שישמש רק את הדיירים החדשים, הדיירים הקיימים ימשיכו להחנות כפי שמכירים, אין שום פגיעה בעניין הזה. השאלה שלי לפני שאתה עונה, עומדים בזה או לא?

עו"ד אבי שפרמן:

זה אני מציע שהיועץ תנועה והיזם, אנחנו גם, אני מציע שהיועץ תנועה והיזם יתייחסו לנושא הזה.

אסף בויאר:

אני אתחיל, אנחנו ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

מי זה אני? מי זה אני?

אסף בויאר:

אני אסף בויאר, אני סמנכ"ל השיווק, (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אסף, כן,

אסף בויאר:

אנחנו מתוקף (לא ברור) של משרד השיכון, שהפריקט הזה הוא היה מחיר למשתכן מידי – וואן, היה אסור לנו להצמיד שום חנייה לשום דייר, כי זה הנחיות של השיכון דאז. אנחנו פנינו למשרד השיכון עכשיו שבמידה ויהיה מתקנים, יהיה כל מיני דברים כאלה (לא ברור) שיאפשרו לנו להצמיד את החניות הקיימות, לדיירים הקיימים, ואת ה - , חניות שיתווספו דרך המתקנים וכולה, לעגן את זה בחוזים של הדיירים שייחתמו, ושם נוכל לפתור את זה בצורה הזאתי, בצורה,

יוחנן וייצמן:

לא יכול לעשות שהאחזקה תהיה עליהם, ושלום.

אסף בויאר:

כן,

יוחנן וייצמן:

פתרנו 50% מהבעיות,

ישראל קלרמן:

אבל שנייה נשאלה פה שאלה, אני רוצה רגע לקבל תשובה.

אריאל גולן:

תשיב, אבל,

ישראל קלרמן:

לא ענית לי על השאלה, פגעתם בקיים זה ברור,

אסף בויאר:

הורדנו?

ישראל קלרמן:

הוא שאל שאלה, פגעתם בקיים או לא?

אסף בויאר:

בבוקשפן,

ישראל קלרמן:

אתם פוגעים בקיים?

אסף בויאר:

בבוקשפן לא, ב – 1 עד 5, בבניינים 1 עד 5 בבוקשפן לא, זה רק קירוי לחניות הקיימות אין הפחתה של חניות,

ישראל קלרמן:

כן,

יוחנן וייצמן:

ונכנסים לחנייה נורמאלית בלי מתקן מעליהם, בלי מתקן מתחתיהם,

אסף בויאר:

כן,

יוחנן וייצמן:

נכנס חנייה כמו עד היום,

ישראל קלרמן:

כן,

אסף בויאר:

הפוך, גם חנייה הופכת להיות מקורה.

אליעזר ראוכברגר:

מקורה בגשם, ובשמש.

ישראל קלרמן:

שנייה, רגע ומה? ומה?

יוחנן וייצמן:

אתה יכול לעשות שם יחידת דיור כן,

יואל שבת:

תשקיע שמה.

יוחנן וייצמן:

מה? כן,

עמנואל זלטס:

מי אמר שאין,

אליעזר ראוכברגר:

מה עם ולינשטיין?

צביקה אסולין:

מי אמר שלא תשקיע.

צחי בריס:

חנייה,

אליעזר ראוכברגר:

וייצמן,

אריאל גולן:

(לא ברור) שלו ליד שמה כבר.

אליעזר ראוכברגר:

אריאל, בואו נו, אתם רוצים גם היום להגיע הלאה לדיון או? כן.

אסף בויאר:

בולינשטיין יש, לא (לא ברור) אפשר לקרות, אז עשינו מתקן תת-קרקעי שיפתור את הבעיה, היה גם חלופה שאנחנו הצגנו באיזה שהוא שלב, כמו שאמרו הדיירים שגרים שם בבניין שזה היה בתיאום איתם לעשות איזה שהוא פתרון דו – מפלסים של חנייה מכיוונים שונים, אם שאנחנו בעד אם זה יקבל תמיכה מקצועית. במידה ולא, נשארות חניות עיליות גם,

אליעזר ראוכברגר:

למה זה לא, למה אמרת שזה לא יתברר, כלא אפשרי?

אסף בויאר:

אנחנו ברמה התכנונית לעירייה היה שם המברקס על הדבר הזה, אבל,

עו"ד אבי שפרמן:

אנחנו מעדיפים,

דובר לא מזוהה:

זה לפתוח עוד צומת על הרחוב, על זה הייתה ההתנגדות.

דובר לא מזוהה:

אבל מבטלים שמה אבל (לא ברור).

יוחנן וייצמן:

בכמה אנשים מדובר. מה? על חשבון חנייה,

אסף בויאר:

מספר חניות,

יוחנן וייצמן:

פוגעים או לא פוגעים? זה השאלה,

אריאל גולן:

שרית,

שרית כהן:

מה?

אריאל גולן:

בתב"ע נכון, (לא ברור) של כיכר,

צחי ברים:

איפה (לא ברור) הועד בית,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מה אתה אומר? אתה אמרת,

אסף בויאר:

ישנם חניות,

אליעזר ראוכברגר:

מפחית?

אסף בויאר:

לאחר (לא ברור), בפחות בכמה בודדות שיוצאות ללמטה, אבל נשאר למעלה,

שרית כהן:

איפה?

אסף בויאר:

לולינשטיין.

אליעזר ראוכברגר:

כמה? כמה?

צחי ברים:

אתה יכול להצמיד את זה?

רוחמה יעקבי:

הנה תראה,

אסף בויאר:

משרד השיכון (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

צחי, צחי, שנייה, אי-אפשר, כולם, כמה נשאר למעלה?

אסף בויאר:

זה יגיד היועץ תנועה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אסף בויאר:

בכל מקרה גם אם אני לא אקבל אישור להצמדה, ממשרד השיכון, כי הם לא ישנו את המדיניות, לעשות שמה הצמדה לנכים, זה בוודאי משהו שנקרא (לא ברור) אז.

יואל שבת:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי. אוקי. עו"ד שפרמן, אתה רוצה,

מר ריבלין:

אפילו בזה, החנייה היא בדיוק באמצע, ואולי יישאר שתי חניות לאנשים.

אליעזר ראוכברגר:

חכה רגע, בוא, שמענו אותך.

יואל שבת:

יש לנו את היועץ תנועה,

אליעזר ראוכברגר:

יש לך, יש לך אחר כך גם זכות תגובה בכל מקרה. כן, עו"ד שפרמן בבקשה.

עו"ד אבי שפרמן:

היועץ תנועה בינתיים ישלים, עד שאני אגיד,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, יועץ תנועה, בבקשה מי? איפה היועץ תנועה? מי זה? אני לא רואה אנשים,

ישראל קלרמן:

אייל, הוא לא רואה אותך.

יוחנן וייצמן:

שורה שנייה,

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור), לא ראיתי,

ישראל קלרמן:

הוא לא רואה אותך.

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו רואים אותך, כן, אייל בבקשה.

אייל קראוס:

שלום לכולם.

אליעזר ראוכברגר:

כן,

אייל קראוס:

אז לשאלה במסגרת הבניינים שיושבים על ולינשטיין, אז נתנו פתרון חנייה (לא ברור) פה בהתבסס על,

אליעזר ראוכברגר:

ש - ?

אייל קראוס:

שהוא בחלקו מתבסס על חניון אוטומטי רובוטי, ובחלקו החנייה במפלס הקרקע,

אליעזר ראוכברגר:

תפרט לנו את בחלקו הזה.

אייל קראוס:

אוקי, אני גם אפרט, במפלס הקרקע סך הכול, יש לנו 47, זה כבר 47 מקומות חנייה,

אליעזר ראוכברגר:

כיום.

אייל קראוס:

ובחניון 42, לא היום, אוטומטי הרובוטי,

יוחנן וייצמן:

יכול לכתוב את זה באיזה מקום?

אליעזר ראוכברגר:

42, 47,

שרית כהן:

47,

אליעזר ראובברגר:

בסדר, אני מציין את זה, 47, ו- 42 בחדש באוטומטי,

אייל קראוס:

42 בחניון הרובוטי, ו- 47,

אליעזר ראובברגר:

כמה יחידות דיור יהיו שם בסופו של יום?

אייל קראוס:

לפי הטבלה, 20, רק שנייה, 26 יחידות דיור.

שרית כהן:

מה?

אליעזר ראובברגר:

28 זה התוספת.

שרית כהן:

28 זה התוספת,

אייל קראוס:

כן,

שרית כהן:

ו- 60 זה הקיים.

אליעזר ראובברגר:

זאת אומרת יש לי 88,

שרית כהן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

ופה יש לך 89, בסדר, אוקי. זה בסדר, הבנתי. עכשיו תגיד לי בבניין הבודד שבו היה את הויכוח אם זה 2 או 6, לא משנה, כמה שמה יש לך יחידות דיוור, תוספת שאתה מוריד אותם ללמטה? אייל קראוס: בבניין הבודד,

אליעזר ראוכברגר:

כמה יש לך שאתה מוריד מלמעלה ללמטה?

אייל קראוס:

בסמוך לחניון האוטובוסים?

אליעזר ראוכברגר:

כן, בצמוד, כן,

אייל קראוס:

בצמוד יש, ארבעה מקומות חנייה במפלס הקרקע,

שרית כהן:

איך יכול להיות?

אליעזר ראוכברגר:

ארבע במפלס הקרקע?

שרית כהן:

לא יכול להיות,

ישראל קלרמן:

מה? היום?

אליעזר ראוכברגר:

לא, יישאר,

יואל שבת:

יישאר, יישאר.

ישראל קלרמן:

יישאר 4,

יואל שבת:

אחרי המתקן,

שרית כהן:

אבל לא יכול להיות,

אייל קראוס:

שרית, אפשר לראות,

שרית כהן:

אני אראה לכם, שנייה.

אליעזר ראובברגר:

זאת אומרת 4 יישאר ו – 38 למטה?

שרית כהן:

מה שיישאר, חשבתי ש - , הנה כן,

אייל קראוס:

שתיים, ועוד נכה ועוד שניים זה סך הכול ארבעה,

שרית כהן:

כן, שאלת כמה היה קיים, לא?

ישראל קלרמן:

כמה יישאר?

אליעזר ראובברגר:

שאלתי כמה יישאר במפלס בגלל האדון הנכבד שיש פה, עם הילד הנכה, והוא אומר שיש שמה עוד נכים,

יוחנן וייצמן:

גם בלי הנכים,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

ואני שואל גם להרחיב את השאלה גם בלי הנכים.

אייל קראוס:

4 (לא ברור)

יוחנן וייצמן:

4,

אליעזר ראוכברגר:

4 נשאר, ומעלי, וכל השאר יורד למטה.

יוחנן וייצמן:

סך הכול.

שרית כהן:

4 אחת מהם חניית נכה.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אוקי,

יוחנן וייצמן:

השינוי זה מה שאבי פורטן אמר, זה 4,

חיים אפשטיין:

מי מחזיק את המעלית הזו?

דוברת לא מזוהה:

4 אישרנו,

ישראל קלרמן:

30,

יוחנן וייצמן:

הביאו 30.

ישראל קלרמן:

כן. כמה יש שמה?

אליעזר ראוכברגר:

88 יש לך בכל השלוש.

ישראל קלרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

38 ל – 3, 38,

ישראל קלרמן:

30.

יוחנן וייצמן:

זה 30.

אליעזר ראוכברגר:

בעצם 9, תוריד 4,

ישראל קלרמן:

25,

אליעזר ראוכברגר:

25, זהו.

יוחנן וייצמן:

25 דיירים הולכים לשנות להם.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, משהו כזה,

יוחנן וייצמן:

בסדר,

אליעזר ראובברגר:

פלוס מינוס, כן,

יוחנן וייצמן:

אז אם הוא יכול לדבר עם 25 ולסגור איתם וזה, הכול בסדר.

ישראל קלרמן:

מה הכוונה?

אליעזר ראובברגר:

לא, אין לך את ההתנגדות של 25. לא,

יוחנן וייצמן:

יש לו 49 אלה שחזרו,

אליעזר ראובברגר:

לא, (לא ברור) בוקשפן, הוא לא ולינשטיין.

ישראל קלרמן:

עמית גר בולנשטיין.

אליעזר ראובברגר:

נכון, בוא, אל תערבבו את שתי הדברים. יש בוקשפן, ויש ולינשטיין, זה התנגדויות שונות, זה אזור שונה. זה תוכנית, תיקים שונים. לא, לא, לא ולינשטיין,

ישראל קלרמן:

אתה ולינשטיין.

יוחנן וייצמן:

מה זה? זה הבעיה (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

זה אחר, הוא לא בכולם.

יוחנן וייצמן:

(לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

אבל הוא לא אומר לך, הוא אומר לך אני בעד הבניין, פתרת לי את הנכה אז אני בסדר. כן.

מר וסרמן:

עשיתי ב – AI, עשיתי,

יוחנן וייצמן:

נכון, נכון.

דובר לא מזוהה:

יש שם שלוש נכים,

אליעזר ראובברגר:

לא, למה? ארבע, ארבע.

אייל קראוס:

נכון, יש לי פה אישור,

אליעזר ראובברגר:

4, 4, נשאר למעלה. ואתה יכול לעשות את כל ה – 4 לנכים.

ישראל קלרמן:

מה אמרת כל הזמן 3? אמרת נכה, (לא ברור) מה הכוונה?

אייל קראוס:

מקומות חנייה, ברקע לתוכנית, היכן מסומן כחנייה, (לא ברור),

אליעזר ראובברגר:

אבל אתה יכול לעשות 4 לנכים,

חיים אפשטיין:

השאלה אם הם לא מסומנים היום לדיירים שגרים שמה.

יוחנן וייצמן:

לא, הוא אומר,

ישראל קלרמן:

לא, לא, הוא לא מבטל את זה,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, ואם הם מסומנים, רגע אפשטיין, ואם מסומנים, נקבל החלטה אחרת.

חיים אפשטיין:

לא, אבל אם זה מסומן שדייר, בשעתו לפני,

אליעזר ראוכברגר:

הוא יתמודד אותו,

צחי ברים:

לא, הוא לא היה אחד.

יוחנן וייצמן:

לא, הוא אומר שאז המדיניות של הממשלה היה לא להצמיד, היום המדיניות היא כן להצמיד,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, לא,

שרית כהן:

לא, רגע,

אליעזר ראוכברגר:

במקור לא הצמידו לאף אחד הוא אומר לך, היום שרוצים להצמיד, תגיד אל תצמיד לראובן, אלא לשמעון, כי לשמעון יש נכה, זה הכול.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסדר, נפתור ברור לכולם שצריך לפתור לנכים,

חיים אפשטיין:

(לא ברור) של זה.

אליעזר ראובברגר:

ברור לכולם שלפתור לנכים לפני אחרים.

שרית כהן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

גם הגיוני, גם הומאני, זה בסדר גמור, גם לא נראה לי שמישהו יתנגד. ירצה לדפוק את הנכה. כן,

אסף בויאר:

אין מניעה גם לספק חנייה בתוך (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

כן, אבל הוא הסביר לך את המגבלות, זה, זה נכון, זה ברור שאין בעיה לספק לנכה בתוך המתקן, אבל הוא רק אמר לך, את המגבלות של זה,

יוחנן וייצמן:

בתב"ע שהוא לא רוצה.

אליעזר ראובברגר:

אם אנחנו יכולים לספק פתרון ללא המגבלות, אז למה לא? מה?

חיים אפשטיין:

כמה משתמשים יש לנו?

אליעזר ראובברגר:

לא, למה הוא צריך (לא ברור),

חיים אפשטיין:

כמה מקומות חנייה יהיה למטה?

צחי ברים :

הוא אמר, הוא אמר 40 ומשהו.

חיים אפשטיין :

על מעלית אחת.

דובר לא מזוהה :

הנה שתי מעליות.

אייל קראוס :

לא משנה, לפי קונסטרוקציה,

שרית כהן :

כן, אבל הם (לא ברור).

אייל קראוס :

אני יודע במרחק של 3 מטרים קצת.

אליעזר ראוכברגר :

כן, בבקשה עו"ד שפרמן.

עו"ד אבי שפרמן :

מתקני חנייה שנאמר פה, כי זה נושא חשוב, לנו היו פתרונות בלי שימוש באותם מתקני חנייה האלה בכלל, והעירייה פסלה את זה,

אליעזר ראוכברגר :

הבנו, הבנו את זה, הוא אמר, אייל אמר, אייל,

שרית כהן :

זה מה שאייל אמר.

אליעזר ראוכברגר :

עו"ד שפרמן, אייל אמר את זה,

עו"ד אבי שפרמן :

בסדר.

יוחנן וייצמן:

אולי נוכל לפתור את זה, בוא,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נראה, יכול להיות, יכול להיות שנפתור דברים בתוך הבית, בוא נבדוק את זה, זה בסדר.

אסף בויאר:

הטענה לגבי בוקשפן הייתה גם,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, עוד שנייה נגיע לבוקשפן, בוא נעשה, פרה פרה, איך אומרים? נגמור את ולינשטיין, נחזור לבוקשפן, רק תגיד לי דבר אחד, מי, אתה בתור היזם מי זה שדחה לך את ה - , הוא אמר לך שלא מקובל עליו הפתרון של המפלסים? אתה יכול להגיד לי מי,

שרית כהן:

אייל, מי דחתה בהסדרי תנועה,

אסף בויאר:

העירייה.

אליעזר ראוכברגר:

מי זה העירייה? העירייה היא גדולה ברוך השם.

שרית כהן:

הסדרי תנועה,

אליעזר ראוכברגר:

מי? שלומי?

אייל קראוס:

לא, אני חושב, בזמנו זאת הייתה,

אליעזר ראוכברגר:

מי?

יהודה פרוידגר:

אירנה.

אליעזר ראוכברגר:

אירנה, אוי אירנה זה היסטוריה כבר נו, טוב. הבנו.

אייל קראוס:

אני, אני מוכן, אני חושב ששווה לאתגר שנאתגר את הצוות,

אליעזר ראוכברגר:

ולעשות את זה, לבדוק את זה מחדש.

אייל קראוס:

כן, כן. טוב.

עו"ד אבי שפרמן:

יהיה לטובת כולם.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, תודה. אני חושב שגם על המתנגדים זה מקובל. מאה אחוז, הנה כבר פתרנו דבר אחד.

עו"ד אבי שפרמן:

אוקי, השאלה היא האם,

אליעזר ראוכברגר:

עכשיו עברנו לבוקשפן.

עו"ד אבי שפרמן:

זהו, אני לא עשיתי חלוקה בוקשפן, או לא בוקשפן,

אליעזר ראוכברגר:

אם אנחנו בעצם, רק שנייה, אם אני, רגע אם אני אומר ולינשטיין

עו"ד אבי שפרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר ככה, מצאנו פתרון לנכים, ובוחנים מחדש את הנושא של המתקן, און מפלסים,

עו"ד אבי שפרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

שרית כהן:

חנייה קונבנציונאלית,

אליעזר ראוכברגר:

חנייה קונבנציונאלית במקום,

עו"ד אבי שפרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

הפטנט הזה, שזה, אז אנחנו פתרנו את הבעיה, גם מבחינת המתנגדים. הרב עמית, נכון?

מר עמית:

במאה אחוז.

אליעזר ראוכברגר:

הרב וסרמן, נכון? אני חושב שגם ההוא, שכחתי את שמו שהלך, מה?

דובר לא מזוהה:

וסרמן,

אליעזר ראוכברגר:

מה? לא, וסרמן, אתה ריבלין, אני אומר את זה זה בעצם בצורה הזאתי,

דובר לא מזוהה:

שתהיה חנייה נורמאלית, רגילה.

אליעזר ראוכברגר:

מקובל.

עמנואל זלטס:

רגיל, נשאר,

אליעזר ראוכברגר:

מקובל, כן, בלי, בלי עלויות, בלי מעליות, בלי,

דובר לא מזוהה:

אנחנו פנינו אליהם לפני,

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, עברנו ל - ,

יוחנן וייצמן:

הם יעשו לעצמם ועד בית נפרד גם לזה. נמצא את הפתרון.

אליעזר ראוכברגר:

מה ועד נפרד? זה כביש רגיל, מה?

יוחנן וייצמן:

לא, הוא מדבר על התפעול של המעליות,

אליעזר ראוכברגר:

אבל לא, אנחנו אומרים שאז לא יהיה,

עו"ד אבי שפרמן:

לא יהיה,

יוחנן וייצמן:

לא, תפעול, משהו בוודאי יצטרכו.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

מה? אפשר לפטור בכלל ממעליות?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עמנואל זלטס:

יש תוכנית,

דובר לא מזוהה:

יש פתרון,

אליעזר ראוכברגר:

זה הרעיון.

יוחנן וייצמן:

חשבתי,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שהם טוענים שאירנה פסלה. והיום יש שם אנשים אחרים,

צחי ברים:

הוא הלך.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) אחר,

צחי ברים:

הוא הלך, זה מה מי שהוא ביקש,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה ביקש עמית. אבל בסדר, זה מקובל גם עליו. חברים, בוקשפן.

עו"ד אבי שפרמן:

אוקי, לגבי בוקשפן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד אבי שפרמן:

השאלה היא האם אני צריך להתייחס? הרי העו"ד בזמנו שייצג מה שייצג, הגיש התנגדות ארוכה, בכל מיני נושאים, השאלה אם יש צורך להתייחס לזה עכשיו.

אליעזר ראוכברגר:

תתייחס למה שאמר גנוניאן,

עו"ד אבי שפרמן:

יפה, אז מה שאמר גנוניאן, אז קודם כל עו"ד גנוניאן הודה, שמכיוון שנספח התנועה הוא נספח מנחה, לא צריך, אין הליך של הקלה מנספח מנחה. עכשיו לגבי יידוע ציבור, היה יידוע ציבור, עובדה,

אליעזר ראוכברגר:

עזוב, עזוב, את זה

עו"ד אבי שפרמן:

71,

אליעזר ראוכברגר:

גם הוא מבין שזה המשני, בוא, כל מי שיושב פה מסביב לשולחן

עו"ד אבי שפרמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

מבין שזה הנושא המשני, הנושא העיקרי זה הקיר, במרחק של 2, 3 מטר, במקום 8, 9 זה הכול.

עו"ד אבי שפרמן:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נדבר על זה, נו באמת. אם פתרנו את זה, אני מתאר לעצמי שגם הכאב בטן שיש לו עם הידוע ציבור יעבור.

עו"ד אבי שפרמן:

יעבור, טוב.

שרית כהן:

אייל, (לא ברור) הזה.

עו"ד אבי שפרמן:

יפה, אז מה שאפשר לראות, לפחות כשאני פתחתי את נספח התנועה של התוכנית, אני לא מודד פה מרחקים, יש, יש חניות גם בצד,

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, אייל, אתה גם היועץ תנועה של בוקשפן?

עו"ד אבי שפרמן:

כן, בטח.

אליעזר ראוכברגר:

קדימה, תדבר איתם אתה, אתה איש מקצוע, עם כל הכבוד אני מכבד את אבי, אבל הוא עו"ד, הוא לא יועץ תנועה.

יוחנן וייצמן:

אייל.

אליעזר ראוכברגר:

אייל קראוס, כן,

אייל קראוס:

מדברים על האזור הזה,

אליעזר ראוכברגר:

נכון. רגע, חברים, בוא תגיד לנו,

שרית כהן:

לא משנה,

אליעזר ראוכברגר:

מה יש שמה, ומה אין שמה, זה הכול.

יוחנן וייצמן:

את יכולה לעשות לי קומפילציה (לא ברור) לנספח?

שרית כהן:

מה את רוצה שאני אראה? אייל.

אייל קראוס:

אז האזור הזה.

שרית כהן:

את זה?

יוחנן וייצמן:

לבדוק, סליחה, הרב ריבלין, אתה מבחינתנו משוחרר,

שרית כהן:

מגדילה שיראו את המספרים.

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול להישאר, אבל אתה משוחרר, כי אנחנו פחות או יותר סיכמנו ביחד את ההחלטה, אתכם ועם המבקשים. מה שמקובל עליכם, מקובל גם עלינו.

יואל שבת:

בכל מקרה יש מקומות חנייה,

אליעזר ראוכברגר:

נכים בכל מקרה,

יואל שבת:

יש,

אליעזר ראוכברגר:

והאם על המתקן יעשו בדיקה מחדש, זה הכול.

דובר לא מזוהה:

זה מה שהוא אומר,

דובר לא מזוהה:

ואז אין תחזוקה.

אליעזר ראוכברגר:

מה? בוודאי, אין תחזוקה, אין עלויות, אין כלום, ברור, ברור, זה כביש רגיל, מה? רק בשני מפלסים.

יוחנן וייצמן:

לא, הוא אומר שבכלל לא יהיה, אני לא הבנתי ,

ישראל קלרמן:

בכלל?

יוחנן וייצמן:

כן,

דובר לא מזוהה:

כן, כן, לא יהיה, לא יהיה.

צחי ברים:

לייזר, הוא אמר ש - ,

אליעזר ראוכברגר:

יבדקו את זה,

דובר לא מזוהה:

הוא אמר שזה,

שרית כהן:

לארי, לארי, תגיד לי, תגיד לי מה לשים, תגיד לי מה להציג.

לארי שטרנינשין:

מה שאת מציגה,

שרית כהן:

זה?

יואל שבת:

הם לוקחים שטח, הם לוקחים שטח,

צביקה אסולין:

מהגינה הציבורית,

יואל שבת:

ככה, כן,

ישראל קלרמן:

מה? כמה? כמה לוקחים, מה?

אליעזר ראובברגר:

אז מה? נשנה את זה, מה? עוד פעם,

שרית כהן:

שנגדיל?

אליעזר ראובברגר:

יכול להיות שאפשר לעשות חילופי שטחים, בוא, בוא ננסה להיות יצירתיים, כן, בוא נבדוק את זה,

שרית כהן:

מה לעשות?

אליעזר ראובברגר:

אני לא מכיר, חברים פה לא מכירים,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

ונעזור להם. כן,

לארי שטרינשיין:

אני רוצה להגיד מילה,

אליעזר ראוכברגר:

רק שם, שם.

לארי שטרינשיין:

לארי שטרינשיין אני אדריכל של ה - ,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה,

לארי שטרינשיין:

של התוספת של היחידות, אוקי, לא תכננתי את התוכנית במקור, אני,

אליעזר ראוכברגר:

טוב,

לארי שטרינשיין:

עוזר לעקיבא עם הנושא של תכנון,

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה, בבקשה.

לארי שטרינשיין:

הדבר הזה הוא נספח התנועה הוא לא תוכנית אדריכלית. נספח התנועה, מציג את הפתרון התנועתי, נספח התנועה לבקשות להיתר, כן? לא נספח של התב"ע, מאוד דומה, אבל במובן הזה, אני מבין את ה - , מצוקה שלהם, ובאמת הדופן הזאת של החנייה, מתקרבת לבניין יותר ממה שחשבו שיתקרב. למרות שהתוכנית מנחה, ואני לא מדבר על פרוצדורה, אני עכשיו מדבר על (לא ברור).

עו"ד בני גנוניאן:

היא גם קובעת 8, 9 מטר.

לארי שטרינשיין:

אני מדבר על (לא ברור). מה שכותב פה היועץ תנועה, הוראות לא קונסטרוקטור ולא אדריכל, הוא אומר אני צריך פה 5 מטר לחנייה, בצד אחד, 16 למסעה, עוד 5 מטר, ופה אני צריך לתמוך את המבנה

הזה. אז הוא כותב - קיר לפי קונסטרוקציה, לא כתבו פה קיר קונסטרוקטיבי, זה קיר לפי הנחיות שיבואו מיועץ הקונסטרוקציה, אגב הקיר הזה לא עולה מעל החנייה, מעל החנייה זה מעקה בלבד. כל הדבר הזה הוא מרפסת, החנייה היא המרפסת,

שרית כהן:

אתה רוצה שנראה את זה בחתך?

לארי שטרינשיין:

עוד, עוד שנייה נראה זה בחתך. ניקח את הדבר הזה, צריך לתמוך את ה - , המבנה הקונזולי הזה, שהוא מרפסת,

דובר לא מזוהה:

אם הילדים היו זורקים אבנים, על הראש של האנשים.

לארי שטרינשיין:

רגע, רגע, אני מסביר, לא יכול להיות,

יוחנן וייצמן:

רק המתקן הזה בין המבנה החדש, לבניין הישן.

לארי שטרינשיין:

המבנה של החנייה מתקרב אל המבנה של,

אליעזר ראוכברגר:

מגורים.

יוחנן וייצמן:

זה השאלה הראשית,

לארי שטרינשיין:

5 מטר, 3.80,

שרית כהן:

למרפסת 3.80,

לארי שטרינשיין:

3.80 למרפסת, בעצם 5 מטר לבניין,

עו"ד בני גנוניאן:

פחות מ – 4 מטרים,

לארי שטרינשיין:

רגע, אולי תתנו לי שנייה, אני, אני לא אומר,

חיים אפשטיין:

שקט, שקט,

לארי שטרינשיין:

שצודקים, אני רק מסביר את המצב, אוקי,

שרית כהן:

רק לציין עובדות.

לארי שטרינשיין:

הדבר שאתם רואים, כאן,

אליעזר ראוכברגר:

בעצם את אומרת הוא עובדתית, הוא ללמוד את הנושא העובדתי.

לארי שטרינשיין:

של המרפסת שמונעת מהמכוניות האלה ליפול למטה.

יוחנן וייצמן:

להבין.

לארי שטרינשיין:

מתחת לדבר הזה צריך לתמוך את הרצפה הזאת שיצקנו, או שניצוק בעתיד, אם יהיה מרפסת צריך לתמוך אותה.

אליעזר ראוכברגר:

זה סוג של קונזולי, מרפסת קונזולית.

לארי שטרינשיין:

לדיירים, זה מפריע.

אליעזר ראוכברגר:

זה סוג של מרפסת קונזולית, נכון?

לארי שטרינשיין:

את הקונסטרוקטור שלנו,

אליעזר ראוכברגר:

לארי,

לארי שטרינשיין:

שהדבר הזה,

אליעזר ראוכברגר:

זה סוג של מרפסת קונזולית,

שרית כהן:

כן, אני אראה את זה,

לארי שטרינשיין:

זה מרפסת קונזולית, אבל היא צריכה תמיכה, היא לא יכולה להיות,

אליעזר ראוכברגר:

זקוקה להיות פתיחה, זה לא זיז שיכול להישאר למשהו אחר,

לארי שטרינשיין:

אז אנחנו יכולים (לא ברור),

עו"ד בני גנוניאן:

וזאת שחונה במכונית,

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור.

לארי שטרינשיין:

אנחנו יכולים, זה מרפסת שחונות עליה מכוניות,

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור.

לארי שטרינשיין:

המרפסת הזאתי יכולה להיות נתמכת ע"י קיר שיגיע למטה, אני מבין ש - , הדבר הזה, ולא יפריע למבטים של הדירות האלה, אל הקיר, זה רק קומה אחת, אבל זה בכל זאת מפריע,

עו"ד בני גנוניאן:

זה לא משנה, כבר במפלס.

לארי שטרינשיין:

זה יכול להיות ע"י עמודים, שנסמן אותם מידי פעם. ואז יהיה קורה של מעקה בלבד, ואתם תראו, כל 8 מטר, אז המצב יהיה פחות. ואם אנחנו יכולים למצוא פתרון נוסף שהעמודים יהיו במרחק בקומה למטה, זה משהו אחר, עכשיו נסתכל על זה בחתך, ותבינו למה שהתכוונתי.

חיים אפשטיין:

מה יישאר הגובה של המרפסת מעל ה - ?

לארי שטרינשיין:

כלום, יהיה פה, אתם רואים את זה, זה המרפסת, זה ה - , זה, את זה אי-אפשר לבטל,

דובר לא מזוהה:

זה המעקה.

לארי שטרינשיין:

זה יהיה,

שרית כהן:

מעקה שם.

לארי שטרינשיין:

זאת המכוניות שחונה, אנחנו סימנו את העמוד, כפי שאתם רואים כבר מראש, כי הבנו שזה הולך, לא עשינו פה קיר, אין פה קיר תמך, זה קונזולה, גם הקונזולה יכול להיות שהעמודים האלה יכולים להיות

במרחק של 6 מטר מהבניין, יכול להיות טיפה עוד יותר, עד, עד לכאן אני יכול להזיז את העמודים האלה, יכול להיות שאנחנו יכולים להגיע ל - ,

אליעזר ראובברגר:

אתה מדבר מבחינה הנדסית השתי עמודים,

יואל שבת:

כן, כן,

שרית כהן:

כן,

לארי שטרינשיין:

הנדסית, אני לא קונסטרוקטור, אני אדריכל.

אליעזר ראובברגר:

בסדר, בסדר.

לארי שטרינשיין:

אבל אני מבין שאני צריך פה להיות יצירתי, ולנסות לתמוך את הקונזולה, הזאתי,

אליעזר ראובברגר:

כמה שיותר רחוק,

לארי שטרינשיין:

בצורה כמה שיותר שקופה,

אליעזר ראובברגר:

ברור,

לארי שטרינשיין:

כמה שפחות מסיבית, וכמה שיותר רחוק. הבנו.

אליעזר ראובברגר:

אוקי. עו"ד שפרמן, אתה רוצה להוסיף?

עו"ד אבי שפרמן:

לגבי, לגבי נושא של כיבוי אש, כמו שכבר נאמר פה, הכיבוי אש, בכל מקרה ישלחו אותנו לעשות טיולים אצל הכיבוי אש, ועד שלא נביא אישור מהכיבוי אש, אז לא ייתנו לנו היתר בנייה, זה ברור. אנחנו כבר נסתדר איתם, מה שצריך כמובן לפי החוק.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אגב לפי מה שאני הבנתי ההתנגדויות היום לחנייה, ולא לבינוי עצמו. הכיבוי אש זה כן הבינוי, אבל בסדר, אוקי, זה דברים ברורים, בוא, לא יינתן פה, אני חושב ש - , כל בר – דעת מבין שלא יינתן היתר, בלי שיש אישור של כיבוי אש, בוא אנחנו, בכל אופן זה לא, זה לא הבניין הראשון בירושלים, שאנחנו הולכים לתת לו היתר. כן, גנוניאן, אתה רוצה ל - ?

עו"ד בני גנוניאן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

להגיב?

עו"ד בני גנוניאן:

אני אתחיל דווקא מהסוף. להתחיל דווקא מהסוף.

אליעזר ראוכברגר:

בבקשה.

עו"ד בני גנוניאן:

גם מה שאנחנו רואים פה היום, וגם אם זה לא קיר תמך, ולא קיר קונסטרוקטיבי, גם זה לא תואם את החלטת הוועדה, כי גם הוועדה המחוזית באה ואומרת במפורש, היא אומרת זה לא יהיה קיר, זה לא מבנה, אבל גם הקירוי של החנייה שומר על מרחק של 8 ל – 9 מטרים מבניין המתנגדים, וגם בזה אנחנו לא עומדים, גם בזה הבינוי מתקרב למרחק של 3.5 מטר, גם אם וגם אם זה נגיד, שזה לא, גם פה הקירוי מתקרב 3.5 ולא 8, ויש שם, עכשיו להציג את זה כאיזה זה,

אריאל גולן:

איפה אתה קורא את זה ב - ?

יוחנן וייצמן:

מה התקנות? את ההתנגדות של הוועדה מחוזית,

אריאל גולן:

תקנות.

עו"ד בני גנוניאן:

החלטת הוועדה,

יוחנן וייצמן:

סעיף יג' בהחלטה.

עו"ד בני גנוניאן:

מחוזית בסעיף יג' באה ואומרת את זה,

אריאל גולן:

לא בדקת,

עו"ד בני גנוניאן:

בהתאמה,

רוחמה יעקבי:

לא, לא,

עו"ד בני גנוניאן:

ובהתאמה אמנם אני קצת זה, אבל בהתאמה, אני מחזיק פה את נספח התנועה, של התב"ע, ובנספח התנועה של התב"ע, אין פה חניות, אין פה חניות, אפשר להגיד לי עד מחר יש פה, אין פה חניות בנספח התנועה של התב"ע, ולא בכדי, כי התב"ע קבעה, והוועדה המחוזית קבעה שיהיה פה מרחק של 9 מטרים, והיום מבקשים להיצמד למרחק של 3.5. עכשיו בוא.

יוחנן וייצמן:

אתה יודע להגיד לנו הסעיף, איך הסעיף הזה בהחלטת קיבל ביטוי בתקנון?

עו"ד בני גנוניאן:

אני יכול להגיד לך, שזה קיבל ביטוי לגמרי, קיבל ביטוי לגמרי,

אליעזר ראובברגר:

תגיד לי את הסעיף בתקנון,

עו"ד בני גנוניאן:

בנספח,

אליעזר ראוכברגר:

לא יג' ב - , בהחלטה.

עו"ד בני גנוניאן:

שנייה, אני יכול להגיד לך לגמרי, שזה בנספח התנועה, בנספח הבינוי, ובהחלטת הוועדה המחוזית,

אליעזר ראוכברגר:

נספח בינוי זה מופיע?

עו"ד בני גנוניאן:

כן, לא, נספח בינוי לא מופיע המרחק,

אליעזר ראוכברגר:

אני שואל אם מופיע,

שרית כהן:

(לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

לא, אני רוצה אם מופיע חניות במרחק של 8, 9 מטר, בנספח הבינוי.

עו"ד בני גנוניאן:

בנספח התנועה של התב"ע, רבותי,

אליעזר ראוכברגר:

נספח התנועה אוקי,

עו"ד בני גנוניאן:

החניות פה, ולא פה. בנספח במפלס העליון, ככה זה מופיע, וכמובן,

יוחנן וייצמן:

תעלי את זה, תעלי את זה, זה חשוב.

אליעזר ראוכברגר:

עזבי, נראה את זה,

עו"ד בני גנוניאן:

וכמובן שאי-אפשר להתעלם מהחלטת הוועדה המחוזית.

אליעזר ראוכברגר:

בדיון הפנימי יהיה,

עו"ד בני גנוניאן:

הרי בוא רגע נבין, אי-אפשר להגיד - רגע, איפה זה בא לידי ביטוי בתקנון, יש שהחלטת וועדה מחוזית שאומרת, רבותי,

דובר לא מזוהה:

אני הייתי שמח להתייחס לעניין הזה,

עו"ד בני גנוניאן:

סעיף מרחק של 8, 9 מטרים, היא אומרת זה המרחק הסביר, ותואם את הסביבה.

אליעזר ראוכברגר:

בסוף אתה יודע מה שמחייב זה, מה שמחייב זה התקנון, אתה יודע את זה.

עו"ד בני גנוניאן:

בצד השני, לא בצד שקרוב לבניין שלנו.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה אני מקבל,

עו"ד בני גנוניאן:

מתי?

אליעזר ראוכברגר:

מדבר על שיח.

עו"ד בני גנוניאן:

לא, אמרתי שיש בצד שקרוב, הכול בסדר. שתיים, גם פה להציג את זה, כאיזה מרפסת, חבר'ה זו חנייה, זה מבנה חנייה, וזה אגוזים, של מכוניות, ואנחנו גם רואים פה שהחנייה, המכוניות נכנסו ברוורס, האגוזים פה מופנים, מרחק של 3.5 מטרים, מבניין זאת אומרת שגם אם לא יהיה פה קיר, אנחנו מדברים רק על קירוי, עדיין יש פה מכוניות שיחנו, אני רגע, זונח רגע את הפן הבטיחותי של רכב שבא ונותן רוורס, הנהגת סליחה, על הגזענות באה ונתנה פה רוורס, ונפלה לתוך הגינה, סליחה,

עו"ד אילנית מיכאלי:

עדיף שלא, (לא ברור).

עו"ד בני גנוניאן:

סליחה אילנית, אבל,

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא, זה באמת לא.

עו"ד בני גנוניאן:

אמרתי מראש, וסתם להדליק את הנושא. יש פה,

רוחמה יעקבי:

הוא צחק.

עו"ד בני גנוניאן:

אתה לא צריכה ללכת בגלל זה.

אליעזר ראוכברגר:

פגעת באילנית.

יואל שבת:

אילנית,

עו"ד בני גנוניאן:

עדיין יש,

אליעזר ראוכברגר:

אילנית אומרת היא עושה רוורס מצוין.

עו"ד אילנית מיכאלי:

בוא נעשה תחרות.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

עו"ד בני גנוניאן:

עדיין יש פה חניות, סליחה שעדיין התקרבו,

חיים אפשטיין:

אצלנו אומרים מי זה ההולך רגל הזה, אתה יודע?

עו"ד בני גנוניאן:

לא,

חיים אפשטיין:

זה שאשתו נוהגת.

יהודה פרוידגר:

בקשר לאשתו (לא ברור).

עו"ד בני גנוניאן:

שנייה בוא נחזור לעניין רבותי, גם אני אומר גם אם זה לא קיר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה גם,

עו"ד בני גנוניאן:

גם אם זה רק קיר,

אליעזר ראוכברגר:

אבל זה בעיקר אם היא נהגת מרוצים,

עו"ד בני גנוניאן:

כן, עדיין יש פה מכוניות שמתקרבות לטעמי גם מבחינת איכות סביבה, ורעש, ופיח ולכלוך וכולה, מרחק של 3.5 מטר,

חיים אפשטיין:

אם זה לעמדת רכב חשמלי,

עו"ד בני גנוניאן:

בבניין כזה, וזה לא סביר. לגבי, הרב ראוכברגר, לגבי הבטיחות, אז כפי שאמרתי הכול באמת מפורט בחוות הדעת, לרבות, לרבות וזה מאוד מעניין,

אליעזר ראוכברגר:

עו"ד גנוניאן הבנו, אנחנו,

עו"ד בני גנוניאן:

יש תקינה שמדברת על בני בצלע הר מהיכן מודדים וכולה, ובהתאם לתקינה הזאת, חמישה מתוך שבעת הבניינים בבניין רב – קומות בגובה של 30 מטר, 31, ו – 33 מטרים,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

עו"ד בני גנוניאן:

עד כאן תודה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, רגע, רגע, רק הוא, רק שאלה אני רוצה לפני שאתה עונה, יש אפשרות להרחיק את זה? גם אם לא 8, 9? 6, 7,

עו"ד בני גנוניאן:

על זה צריך לענות,

אליעזר ראוכברגר:

די, נו באמת גנוניאן, בוא. הדברים שלך ברורים, ונהירים.

עו"ד בני גנוניאן:

תודה.

לארי שטרנישין:

אפשר באופן כללי?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

לארי שטרינשיין:

אנחנו בשלבים המוקדים של התכנון, גם כשתכננו את התב"ע, וקראוס הציעו פתרון שהיה, רחוק יותר מהבניינים, בגלל שהוא התבסס לא על כך שייכנסו מהקצה הזה, אל רחוב שהוא מעל החניון הפתוח שהיה, וזה מה שגורם בעצם להתקרבות של החניון אל הבניינים. אלא ע"י דרך שירות, שנוסעת, מנצלת את המדרכה הרחבה שיש ברחוב,

אליעזר ראוכברגר:

בוקשפן.

לארי שטרינשיין:

מירסקי.

אליעזר ראוכברגר:

מירסקי,

לארי שטרינשיין:

וכניסה לחנייה חד – צדדית מהצד הזה, כלומר חותכים את כל המסעה, במקום שפה מעל, בחלק החניון העליון תהיה מסעה עם חנייה דו – צדדית, הייתה סוג של מסעה חיצונית,

אליעזר ראוכברגר:

מה? כאילו חניות חניות? שערים, שערים?

לארי שטרינשיין:

וממנה נכנסים לחניות, ומרחיבים את כמות החניות הרחוב,

אייל קראוס:

חצי קירוי,

לארי שטרינשיין:

על רחוב מינסקי. מה קורה? המסעה תהיה על חשבון הרחוב, החניות יהיו על חשבון המגרש, זה היה הפתרון שהציע אייל, והיה פתרון טוב במובן שהוא מרחיק את כל החנייה מהבניינים, הרבה יותר אוויר והכול, העירייה דחתה את הפתרון הזה בגלל העובדה שהיא לא הסכימה שיהיה,

אליעזר ראוכברגר:

לא רצו לעשות הרבה כניסות למירסקי.

לארי שטרינשיין:

מסעה, מקבילה למסעה, וכל זה בתחום, בזכות הדרך שהוא עירוני ולא,

אליעזר ראוכברגר:

העמסה על מירסקי, נו.

לארי שטרינשיין:

העמסה על רחוב מירסקי. אני חושב,

אליעזר ראוכברגר:

יש היגיון ב - ,

לארי שטרינשיין:

אני מבין את ההיגיון ולכן,

יואל שבת:

החלופה הזאת,

לארי שטרינשיין:

פתרון סופי,

עו"ד בני גנוניאן:

רגע, לארי, היציאה היא לא למירסקי, ישירות, אתה אומר שהיא לדרך השירות, למירסקי.

לארי שטרינשיין:

כן, אבל הדרך ישירות הזאתי רחוב מירסקי.

עו"ד בני גנוניאן:

אין בעיה על חשבון, אבל היציאות מהחנייה הם לא למירסקי.

יואל שבת:

החלק העליון.

דובר לא מזוהה:

הכניסה ויציאה,

עו"ד בני גנוניאן:

כניסה ויציאה אחת רק ממירסקי.

לארי שטרינשיין:

אייל בטח זוכר את האירוע הזה יותר טוב ממני, כי אני עוד לא הייתי בפרויקט,

עו"ד בני גנוניאן:

זה לא שיש חניות אלכסוניות למירסקי.

אייל קראוס:

מציעים פה רק חצי, כל החניות בעצם (לא ברור).

דובר לא מזוהה:

יש שמה מדרכה.

צחי ברים:

אמרת את זה כמו שאמרת מקודם את הרוורס?

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, נראה לי יש פה, אייל, אייל, יש איזה רעיון.

יואל שבת:

אייל, אם אתה מרחיק את זה,

אליעזר ראוכברגר:

הוא רוצה לשאול א' אם זה ישים, וגם נשמע את גנוניאן מה הוא אומר על הרעיון.

יואל שבת:

אם אנחנו מתרחקים,

אליעזר ראוכברגר:

בעצם אז לא צריך לשאול אותו, כי זה 8 מטר.

יואל שבת:

אם אנחנו מתרחקים,

אליעזר ראוכברגר:

זה עומד ב – 8 מטר, אז זה, מקובל.

יואל שבת:

אם אנחנו מתרחקים 8 מטר,

אריאל גולן:

יוחנן,

יואל שבת:

זה בעצם מבטל לכם את כל החניות שהם, אמורות, אמורות להיות בעצם קרובים וסמוכים בעצם לבניין עצמו.

אליעזר ראוכברגר:

לחתוך את זה לשתיים.

יואל שבת:

עכשיו, את כל אותם חניות שבעצם ייגרעו, אי-אפשר לתת את הפתרון ע"י מכפילי חנייה בחלק הצמוד יותר לקיר התמך?

אליעזר ראוכברגר:

בחלק שלא ייגרע?

אייל קראוס:

אנחנו ניצלנו,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נאמר, במקום ככה, זה יהיה ככה, ופה יהיה,

יואל שבת:

קח את כל,

אליעזר ראובברגר:

את שתי קומות,

יואל שבת:

החניות האלו, את כל החניות האלו, בדיוק שים אותם במכפילים, בצד השני. בדיוק,

אייל קראוס:

בוא נראה בתוכנית רגע,

שרית כהן:

איזה? מה להראות לך?

אייל קראוס:

לארי, איפה?

שרית כהן:

מה? מה להראות לך? חניון עליון, תחתון?

אייל קראוס:

עליון, עליון.

עו"ד בני גנוניאן:

יואל, זה בסך הכול 12 חניות,

אייל קראוס:

אתה אומר, אתה אומר,

אליעזר ראובברגר:

כמה שאפשרי,

יואל שבת:

אני לא,

אייל קראוס:

גם לבטל את החניות האלה, ולצרף,

יואל שבת:

לבטל את החניות,

אליעזר ראוכברגר:

ליצור, צד המכפילים ברחוק, בחלק הרחוק. ואז הגעת לאזור ה – 8 מטר, אולי 7.5, 8.

אייל קראוס:

קודם כל,

אריאל גולן:

מה? גנוניאן, מתנגד לזה?

אייל קראוס:

ואני אומר,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הפוך.

צחי ברים:

אבל ההמלצה היא (לא ברור).

אריאל גולן:

לא, הוא עשה ככה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, הוא אמר שאין לו בעיה, זה הכוונה.

אייל קראוס:

אפשר, אפשר לבדוק את זה, אבל אני אומר מה האילוץ. האילוץ של מתקני חנייה מכאניים, חייבים לשים בקרקע, המסעה מפולסת, או מקסימום חצי אחוז, אחוז, ביצענו את כל המקומות האפשריים, כדי לספק חנייה במתקנים, זאת אומרת רוצים לומר, שאם פה למטה, יש שיפוע מסעה של יותר מחצי אחוז, אי-אפשר יהיה ליישם (לא ברור).

יואל שבת:

לא, בחלק התחתון, אני מדבר על החלק העליון, שתשים את המכפילים כלפי מעלה.

אייל קראוס:

אי-אפשר לשים מכפילים, אחרי העליון.

יואל שבת:

למה?

אייל קראוס:

כי אתה צריך פה,

יואל שבת:

מכפיל צריך פה,

צחי ברים:

אני רוצה לשאול, הוא מציע מקודם רחוב מירסקי,

אייל קראוס:

זה חייב להיות מכפיל עצמאי,

יואל שבת:

אתה לא יכול לפלס את זה מחדש את החלק התחתון? אם תקבע לו שינויים אחרים. למה?

אליעזר ראוכברגר:

אז אל תקרא לזה מכפיל, תקרא לזה, אני יודע, כמו המתקנים שאנחנו שמים בזה, כמו מה שיש בבית הדפוס,

יואל שבת:

לבחון את זה,

אליעזר ראוכברגר:

כמו בבית הדפוס, או בהר חוצבים, או בכל המקומות האלה,

יואל שבת:

פתרון,

צחי ברים:

המירסקי, מה הבעיה עם מירסקי?

אייל קראוס:

אני אומר מראש, אני אומר זה,

אריאל גולן:

תבחן מתקן, מתקן, אין חצי.

צחי ברים:

מה הבעיה במירסקי?

אריאל גולן:

(לא ברור) תקוע כמתקן אחד,

יואל שבת:

פתרונות כאילו, מה? רוצים פה דרך המלך.

צחי ברים:

אתה יכול שנייה לחזור, (לא ברור) מקודם הציע, מרחוב מירסקי.

אליעזר ראוכברגר:

תהיה יצירתי,

יואל שבת:

לא, זה משהו שהוא בלתי (לא ברור).

צחי ברים:

למה? התב"ע, בתקנון, צריך לכוון לזה, שבעת מתן היתר בנייה,

אריאל גולן:

הוא מכיר את האנשים,

צחי ברים:

יש לבחון את האפשרות למקם בכיוון המזרחי לרחוב מירסקי. ולקבוע שם את הכניסה. זאת אומרת
(לא ברור) לתב"ע, כבר ראו את האפשרות הזאת.

שרית כהן:

לא, זה כבר יש. זה כבר יש.

יואל שבת:

הסדרי תנועה, אני מצאתי פתרון עכשיו, בעצם להתרחק,

אייל קראוס:

זה התרחק.

אריאל גולן:

תבחן מתקן מתקן, אין לו חצי אחוז שיפוע.

צחי ברים:

אתה מציע עכשיו, אייל.

אריאל גולן:

לא את הכול, שיתחייב מתקן מתקן.

שרית כהן:

מה (לא ברור) בחתך הזה? יואל, יואל, איך זה בא לידי ביטוי?

אריאל גולן:

נראה לי שאם תבחן מתקן מתקן, לא יהיה לך חצי אחוז.

שרית כהן:

מה שהצעת. בוא נראה,.

אריאל גולן:

לא, אבל תעשה אחד אחד, כל אחד יהיה לו חצי אחוז.

יואל שבת:

אני רואה פה חניות,

חיים אפשטיין:

יואל, אפשר גם לבנות למטה.

יואל שבת:

לא,

שרית כהן:

הוא רוצה שפה יהיה,

צחי ברים:

השכנים מלמטה.

אליעזר ראוכברגר:

הכול בסדר.

יואל שבת:

עוד יותר,

אריאל גולן:

יש פה משהו שהוא רוצה להראות, מול הזה. (לא ברור) בהיתר, זה נעשה שיהיה חנייה, שיהיה לו ברור שזה (לא ברור).

יואל שבת:

אני חושב שזה כיוון טוב.

אליעזר ראוכברגר:

טוב, חברים, אני חושב שמיצינו,

צחי ברים:

אני חושב שה - ,

אליעזר ראוכברגר:

ניכנס לדיון פנימי מה?

צחי ברים:

הוא רוצה להגיד,

אריאל גולן:

יזם על זה,

עו"ד אבי שפרמן:

אני רוצה לומר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

עו"ד אבי שפרמן:

כן, אני מבקש לבחון בכובד ראש, באמת את מה שהצענו, שהכניסה תהיה ממירסקי, היא תהיה עוד מסעה ממירסקי,

יואל שבת:

לא,

צחי ברים:

אני רואה שהתב"ע מתייחסת, הנה התב"ע רגע,

שרית כהן:

לא, הכוונה היא לכניסה הזאת, לכניסות האלה. זה ולזה, הכניסות של,

צחי ברים:

לא, הוא כותב את זה, (לא ברור).

אריאל גולן:

שיהיה בהיתר בצד השני, בעת,

צחי ברים:

איפה זה הצד המזרחי? הנה פה.

אריאל גולן:

זה תכנונית,

צחי ברים:

לא, אריאל, תקשיב לי רגע,

אריאל גולן:

יהיו חנייה,

שרית כהן:

אין אפשרות, יש פה מדרגות,

אריאל גולן:

תנאי בהיתר,

אליעזר ראובברגר:

(לא ברור) מה מקובל עליו.

שרית כהן:

אני רוצה לשאול משהו שאני לא מבינה כל כך מה.

אליעזר ראובברגר:

טוב, רבותי, כן, צחי, מה רצית?

שרית כהן:

הוא שואל עכשיו,

צחי בריס:

ההצעה של,

אליעזר ראובברגר:

רגע, רגע, אריאל, אי-אפשר דיון בתוך דיון, שנייה, כן, צחי.

צחי בריס:

אומר שמה ש - , עורך הבקשה מקודם הציע לגבי רחוב מירסקי, אבל אני רואה שכבר בתב"ע בסעיף 6.2, 8, סעיף 8,

אריאל גולן:

מה זה המעגל תנועה?

צחי בריס:

לעת מתן היתר בנייה יש לבחון את האפשרות למעגל תנועה וחיבור המזרחי, לרחוב מירסקי, ולקבוע שמה את הכניסה, זאת אומרת את מה שהוא הציע כבר כנראה,

יואל שבת:

כניסה לחנייה,

לארי שטריןשיין:

אנחנו הצענו,

צחי ברים:

נכון,

לארי שטריןשיין:

אבל הצענו את זה כבר (לא ברור), הם הציעו כבר בתב"ע.

צחי ברים:

נו.

אליעזר ראוכברגר:

ו - ?

לארי שטריןשיין:

הם רצו לבחון את החלופה,

צחי ברים:

יפה, ואז,

לארי שטריןשיין:

פיתחנו את החלופה הזאת, והעירייה איכשהו,

צחי ברים:

אבל התב"ע,

אליעזר ראוכברגר:

אתה שואל עוד פעם, את הכול מחדש.

צחי ברים:

אני חושב שלבחון את זה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, בסדר, בוא, זה אירנה, עם שלומי, בוא, אנשים אחרים,

יואל שבת:

אני רוצה,

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות שמה המבט שלו הוא שונה, ההבנה שלהם היא שונה.

שרית כהן:

אני אגיד לכם מה המשמעות של הדבר הזה,

יואל שבת:

אני רוצה, אני רוצה שתבחנו ברצינות את הנושא של המכפילי חנייה, להתרחק את ה – 8, 9 מטר, כי אני חושב שזה העקב אכילס של הפרויקט הזה, וזה ייתן באמת,

צחי ברים:

ברור.

יואל שבת:

מבחינתנו איזון טוב לפרויקט,

אליעזר ראוכברגר:

זה יהיה פתרון גם לכם, וגם להם. בסדר גמור. רבותי, תודה רבה, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה, הדיון הסתיים, תודה, תודה רבה לכולם. תודה, כן,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) תמליל, הוא אמר את זה,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אריאל גולן:

תנאי בהיתר,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

לארי שטרינשיין:

בנושא הזה,

אליעזר ראוכברגר:

מה? יוחנן,

ישראל קלרמן:

לא שומעים כלום.

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שלא שומעים,

ישראל קלרמן:

רגע, רגע, דיון בתוך דיון.

אליעזר ראוכברגר:

ישראל, שנייה, כן.

אלי ברגר:

אני,

אליעזר ראוכברגר:

מי אני? מי זה אני?

אלי ברגר:

אלי ברגר,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אלי ברגר:

אלי ברגר מהנדס בטיחות.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אלי ברגר:

מהנדס קונסטרוקציה. אני רוצה רגע להתייחס לנושא השני של הבטיחות אש.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אלי ברגר:

עכשיו, דבר ראשון, המסמך שבני הציג הוא לא רלוונטי לשלב הזה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אלי ברגר:

אנחנו גם מתכננים את הבטיחות של המבנה הזה.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אלי ברגר:

היועץ שכתב לו את החוות דעת, הוא כתב עובדות, פרשנות, מסקנות וטעויות. יש שם טעויות במסמך, לא רוצה להתייחס אליהם. העובדות הן נכונות, כן הפרשנות שלו לא נכונה, הוא במסקנות שלו כתב שבגלל 1, 2, 3, על הסף זה נופל, בפירוש לא. אנחנו ישבנו עם הכבאות, זה כן עובר הדברים האלו, יש כמה דברים שצריכים לתקן אותם, ואני אסביר למה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, זה תנאי להיתר, תנאי לדף כחול.

אלי ברגר:

אתה דיברת על רב – קומות, בניין רגיל 29, 30 מטר, יש הגדרה שבניין על צלע הר,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר את זה גנוניאן.

אלי ברגר:

הוא זרק את המילה הזאתי, אבל אני רוצה רק להגדיר את זה, שהבניין על צלע ההר, רק בשביל הידיעה הכללית, שנלמד משהו פה. מחשבים את זה, מהקומה הכי תחתונה כניסה, עד הכניסה לקומה הכי עליונה. אבל יש שם כמה הגדרות,

אליעזר ראוכברגר:

היה משמח אותך יותר.

אלי ברגר:

מה?

יוחנן וייצמן:

זה לרעתך,

אליעזר ראוכברגר:

זה רק לרעתך.

שרית כהן:

אתה רק מסבך.

עו"ד בני גנוניאן:

זו התקינה.

אלי ברגר:

לא, לא,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, אוקי, בסדר, בסדר, תמשיך, כן,

אלי ברגר:

אתם יודעים בסעיף ל"א כתוב על אף האמור בזה,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אלי ברגר:

אם יש כל הדירות התחתיות למשל יוצאות לחצרות, כן, הן חוזרות חזרה להיות בניין גבוה,

עו"ד בני גנוניאן:

אבל החצרות לא עומדות בתקינה, אלי,

אלי ברגר:

זה, זה טעות,

אליעזר ראוכברגר:

עזוב, אנחנו לא, עכשיו נעשה את הויכוח בין היועצים,

יוחנן וייצמן:

מקצועי,

אליעזר ראוכברגר:

זה בסוף, בואו רבותי, בסוף זה לא אנחנו, ולא אתם, יש כמה חתום, לא חתום, זה הכול.

אלי ברגר:

זה אני מול (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

נכון, תודה רבה, יום טוב לכולם, אנחנו ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה לכולם, בהצלחה, יום טוב, יישר כוח.

יואל שבת:

יש לך,

אליעזר ראוכברגר:

ברוך השם, כל טוב, יום טוב, יישר כוח.

יואל שבת:

אבל זה הדרישה, דרישה של (לא ברור)

יוחנן וייצמן:

אבל ההחלטה היא לדחות את ההכרעה, כמו להגיד להם,

אליעזר ראוכברגר:

רגע,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראובברגר:

לא החלטה, מה? למה?

עו"ד אילנית מיכאלי:

שנייה,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור) את ההחלטה?

אליעזר ראובברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

סליחה, סליחה.

אליעזר ראובברגר:

לא לקחת את הכדור היום? לקחת כמה מיותרים.

יוחנן וייצמן:

טוב, שהזכרת לי.

ישראל קלרמן:

הזכרנו לו, הזכרנו לו, הוא לוקח עכשיו.

נלי צדוק:

אלה שבני הציג.

אליעזר ראובברגר:

טוב, רבותי, שמענו פה את כל הדברים, בוא נתחיל ככה, לגבי ולינשטיין, התיקים של ולינשטיין, כן?

ישראל קלרמן:

תגיד (לא ברור).

אליעזר ראובברגר:

מה? כן, כן, קודם כל, כל התנגדויות לחנייה נושא כיבוי אש, זה רק פה שם, אבל רק בבוקשפן, אבל זה לא משנה, כי בסוף מה שכיבוי אש יאשרו נקבל. מה הם לא יאשרו, לא נקבל. זה ברור לגמרי, אין פה שני צדדים בכלל. לגבי הנושא של חנייה בולינשטיין, הוועדה דוחה את ההכרעה, ודורשת מהיזם, כן? להביא לפחות שלושה מקומות חנייה לנכה מעל הקרקע, לפחות שלושה מקומות חנייה, בהתאם לנדרש בתקן לנכים, כולל פתיחות, כולל אז מהצד, אני לא יודע, לא מכיר את כל ה - , את כל המגרש, אולי, כל מה שמתאים ונדרש עבור נכה של כיסא גלגלים, כי יש כמה סוגי נכים, כיסא נכה של כיסא גלגלים. של שלושה מקומות חנייה מעל הקרקע, זה בכל מקרה, בין אם יש מתקן, ובין אם אנחנו הולכים לפתרונות אחרים. בנוסף בהתאם למה שסוכם עם אייל קראוס, יועץ התנועה של היזם, והיזם בעצמו, הם מוכנים לבחון, פעם נוספת אפשרות לפתרונות אחרים, של מפלסים, פתרונות כאלה, אחרים, של לא יצליחו את ה - מכאן חנייה. שיחזור לוועדה,

יהודה פרוידגר:

גם שיהיה רחוק יותר.

יואל שבת:

לא, אבל אתה רוצה,

אליעזר ראובברגר:

לא, זה בוקשפן,

יואל שבת:

אתה רוצה,

אליעזר ראובברגר:

בוא, בוא, אל תהיה, אל תערבב. כן,

דובר לא מזוהה:

צריך לציין שהמתקני חנייה האלה, אין להם אפקטיביות של שנים ארוכות. בתל – אביב למשל שיש הרבה מתקני חנייה כאלה, כל הזמן מתלוננים על תקלות, ובעיות במתקנים האלה. צריך למצוא פתרון אחר,

אריאל גולן:

פתרון התחזוקה שדיבור,

דובר לא מזוהה:

יש פה דיירים, ילדים נכים, יש פה בעיות,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא רק, אני לא רק מקבל את מה שאתה אומר, אני מסכים עם זה, אבל עדיין, אבל עדיין כשאתה אומר על תל – אביב, יש, אני מניח, יש הבדל בין מתקן חנייה שיעשו אותו בשנת 2025, למתקן חנייה שיעשו אותו ב – 2015, עם טכנולוגיה מתקדמת, והטכנולוגיה מתפתחת,

אריאל גולן:

לא, זה משהו אחר,

אליעזר ראוכברגר:

זה הכול, הכול הולך קדימה.

דובר לא מזוהה:

התוחלת של מתקן כזה הוא 5 שנים.

אליעזר ראוכברגר:

כמה?

דובר לא מזוהה:

5 שנים.

אריאל גולן:

אנחנו יכולים לקבוע,

אליעזר ראוכברגר:

5 שנים, אוקי,

צחי ברים:

אבל הוא לא התלונן על אחזקה.

אליעזר ראוכברגר:

אני יודע, רגע, רגע, בוא, כשאנחנו נדון אם בסוף יבואו אלינו יגידו אין שום אפשרות, רק עם מתקן חנייה, אנחנו נדון על מתקן חנייה כולל התשלומים, כולל התחזוקה, כולל הכול.

יוחנן וייצמן:

כולל את הסכמתם.

אליעזר ראוכברגר:

זה ברור לגמרי. כרגע זו ההחלטה לגבי ולינשטיין. עכשיו,

יוחנן וייצמן:

החדשים.

אליעזר ראוכברגר:

לגבי רגע, עכשיו סתם אני שואל, בחו"ל מתקנים שמחזיקים שנים רבות, הטכנולוגיה את זה לא נראה לי בוא,

שרית כהן:

זה גם עניין של (לא ברור).

דובר לא מזוהה:

מתקנים איטלקיים צרפתיים,

אליעזר ראוכברגר:

אבל בוא, למה זה צריך להיות שונה, למה זה צריך להיות שונה ממעלית של בני אדם?

יואל שבת:

אנחנו משקיעים היום בקרוסלות,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יואל שבת:

אתה יודע באזורים הפתוחים, כאילו, בוא, אנחנו עושים את זה לשנתיים, שלוש, חמש, אין מצב.

אריאל גולן:

רגע, אני רוצה לגבי אחזקה של התנגדות,

אליעזר ראוכברגר:

לא, כרגע אנחנו לא דנים בזה.

אריאל גולן:

כן יש,

אליעזר ראוכברגר:

זה יחזור לוועדה, אמרתי, דחינו את ההכרעה. אם יחזירו אלינו, ויגידו שאין ברירה, אלא במתקן, כי בחנו את הכול, ואנחנו נבחן את הבחון, נדון בזה אז, נקבע את כל התנאים.

דובר לא מזוהה:

יואל, יש גם פתרון,

אליעזר ראוכברגר:

נדון בזה. עכשיו לגבי בוקשפן,

יואל שבת:

פתרונות, פתרונות יצטרכו להיבחן ע"י,

אליעזר ראוכברגר:

ברור, ברור, ויביאו את זה לוועדה. כן,

יוחנן וייצמן:

לייזר, אני רוצה שיהיה ברור ככה,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

יוחנן וייצמן:

שאני, שתי דברים שאני רוצה בהתחייבויות של פורטן מהמחוזית, לראות אותם,

אליעזר ראוכברגר:

אתה מדבר עכשיו על ולינשטיין או בוקשפן?

יוחנן וייצמן:

על נושא, ולינשטיין גם,

אליעזר ראוכברגר:

אז אני עכשיו רק על ולינשטיין.

יוחנן וייצמן:

אז בסדר, אז רק אחד בשלב זה רק את הנושא של ה - , אין דייר קיים שמקבל במתקן. הוא מבטל,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא הגיוני,

אריאל גולן:

יכול להיות שלא יהיה מתקן.

אליעזר ראוכברגר:

לא הגיוני ולא אכפת לזה, לא יתנגדו לזה, מה אתה רוצה? לא,

צחי ברים:

הוא מבטל את המתקן, הוא מביא שמה שני מפלסים.

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא, לא, בוא נעשה סדר בינינו,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, סליחה יוחנן, אתה,

יוחנן וייצמן:

כל אחד מבין משהו אחר,

אליעזר ראוכברגר:

אז אם היית מקשיב למה שאני אומר, ולא מתעסק בדברים אחרים, היית שומע את ה - , את הצעת החלטה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

את הצעת החלטה שאני אמרתי,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

הצעת החלטה הייתה שני דברים, א' בכל מקרה שלושה מקומות חנייה לנכים,

יוחנן וייצמן:

נכים ברור, זה,

אליעזר ראובברגר:

למעלה בתקן מלא, לצרכים של הנכה. נכה כיסא גלגלים, כי גם בנכים יש שוני בין הדברים.

יוחנן וייצמן:

ברור,

אליעזר ראובברגר:

אחד,

יוחנן וייצמן:

זה בטוח.

אליעזר ראובברגר:

שתיים, בודקים את כל האופציות האחרות, שיהיה, שיש הועלו רעיונות כמו המפלסים, שלא יצטרכו בכלל מתקן חנייה.

יוחנן וייצמן:

ברור.

אליעזר ראובברגר:

זה יחזור אלינו לכאן, אם יבואו ויגידו שאין שום אפשרות אחרת, אלא מתקן, אנחנו נדון כאן על הנושא של המתקן, כן, לא, אם כן, תחזוקה וכולה, וכולה, וכולה.

יוחנן וייצמן:

אני אגיד לך אז דווקא,

אליעזר ראובברגר:

רגע, שנייה, עכשיו לגבי מה שאתה אמרת, נעשה את זה אז את הדיון,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני אגיד לך למה אני רוצה,

אליעזר ראובברגר:

דבר שני,

יוחנן וייצמן:

מציע,

אליעזר ראובברגר:

לא יהיה התנגדות כזאתי, אז מה אתה רוצה? לא,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראובברגר:

לא היה התנגדות.

יוחנן וייצמן:

זה מה שהם דיברו שהם לא רוצים לקדם לחנייה, זה אנשים,

אליעזר ראובברגר:

הם אמרו שלא רוצים בגלל העלות של ה – 60 אלף שקל.

יוחנן וייצמן:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

כן, אבל זה לא קשור אם ללמעלה, או למטה,

יוחנן וייצמן:

לא, חלק גם דיבר על זמן שניכנס, גם (לא ברור) דיבר על זה,

אליעזר ראובברגר:

בסדר, אוקי, זה נתון אבל זה לא קשור,

יוחנן וייצמן:

לא, אז אני אומר, לא, אז אני כן,

אליעזר ראובברגר:

אז זה קשור לעיקרון, למתקן או לא מתקן.

יוחנן וייצמן:

אז אני כן, אני רוצה להמשיך את דבריך, אני לא לחינם אמרתי את זה שהסדרי תנועה.

אליעזר ראובברגר:

מה אתה אומר? רגע, מה אמרת?

חיים אפשטיין:

לוקח המון זמן ליציאה,

אליעזר ראובברגר:

נכון, אני מסכים איתך,

יוחנן וייצמן:

זה נאמר פה.

צביקה אסולין:

אז למה לא להגיד להם שינסו למצוא פתרון כשהם מחפשים עכשיו פתרון לחנייה,

יוחנן וייצמן:

דקה, ליזר,

צביקה אסולין:

שנייה, שנייה רגע, תן לי לדבר רגע,

צחי ברים:

בבקשה.

צביקה אסולין:

ברגע שהם עכשיו מחפשים פתרון לחנייה, שינסו לחפש משהו בלי המתקן,

אליעזר ראוכברגר:

אז זה מה שאמרתי,

יוחנן וייצמן:

ברור.

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאמרנו,

צביקה אסולין:

איך קוראים לזה?

יוחנן וייצמן:

זה מה שליזר אמר.

אליעזר ראוכברגר:

סליחה, אתה,

צביקה אסולין:

קודם עם המתקן,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאמרנו,

ישראל קלרמן:

הוא לא היה פה.

צחי ברים:

אם אני הייתי במקום,

יוחנן וייצמן:

דקה.

ישראל קלרמן:

לא היה.

יוחנן וייצמן:

אני אקח עוד דבר,

צחי ברים:

אני הייתי במקום לייזר, הייתי נפגע ממך.

צביקה אסולין:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

זה מה שאמרנו,

יוחנן וייצמן:

לייזר, אני לא סותר את מה שאמרת,

צביקה אסולין:

סליחה,

אליעזר ראוכברגר:

כן, בבקשה.

יוחנן וייצמן:

בהמשך לדברך, אני אומר שננחה אותם כשהם נפגשים שלפחות ככל שכן מחליטים לעשות מתקני חנייה, לפחות לקיימים שלא יהיה מתקני חנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אין חיה כזאת.

יוחנן וייצמן:

אין חיה כזאת?

יואל שבת:

אין חיה כזאת, אתה צריך להשאיר למעלה, לא, 3 או 4 מקומות חנייה, אלא את כל מה שיש היום.

שרית כהן:

החניות לא משויכות, זה חניות,

חיים אין שם הצמדה.

ישראל קלרמן:

עושים שישויד,

יוחנן וייצמן:

בהיתר אנחנו רוצים לשייך אותם.

אריאל גולן:

אבל כן הייתי רוצה תוכנית שיהיו חנייה כמו שאתה,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה בהיתר לשייך חניות.

אריאל גולן:

נתנו למבקש התוכנית שיהיו חניות,

שרית כהן:

תקריא את הסעיף בבקשה.

אריאל גולן:

6.1.

צביקה אסולין:

בוודאי,

אריאל גולן:

מקודם הקראתי.

צביקה אסולין:

גם עכשיו זה משויד להם.

אריאל גולן:

לא,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

לא,

יוחנן וייצמן:

ברור שאז המדינה לא הסכימה.

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, זה שלהם. לא, לא,

צביקה אסולין:

למה לא?

אליעזר ראוכברגר:

זה משויד להם, לא מוצמד אליו.

שרית כהן:

הוא לא מוצמד,

אריאל גולן:

לא, תוכנית שיוך, אני אומר, תוכנית שיוך.

יוחנן וייצמן:

לשייך דירה מספר 1,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא דירה זה, דירה מספר,

יוחנן וייצמן:

בדיוק,

אליעזר ראובברגר:

בדיוק,

יוחנן וייצמן:

אז אנחנו נתקן בהיתר.

אליעזר ראובברגר:

זה תלוי אבל במשרד השיכון.

אריאל גולן:

לא, תוכנית שיוך,

יוחנן וייצמן:

(לא ברור).

אריאל גולן:

לא יצמידו את זה, אולי משרד השיכון זה הצמדה.

חיים אפשטיין:

משרד השיכון לא נתן,

אריאל גולן:

אל תצמידו בתב"ע,

אליעזר ראובברגר:

משרד השיכון לא נתן להם,

אריאל גולן:

להצמיד לתב"ע אולי,

יוחנן וייצמן:

היום משרד השיכון,

אליעזר ראוכברגר:

נכון,

אריאל גולן:

שיהיו חנייה תכנונית, לא הצמדות.

אליעזר ראוכברגר:

יש היום,

יוחנן וייצמן:

לא, אפשר עם הצמדות,

אריאל גולן:

לא, הצמדות,

יוחנן וייצמן:

היום אני רוצה הצמדה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, סליחה, לא, לא, תבין מה שהוא בא ואמר עמית, עמית בא ואמר דבר מאוד נכון, הוא אומר -
תשמע, לדירה החדשה שם כך זה אותה דירה, בוא נאמר שיש היום 12 דירות,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

החדש יתחיל מ- 13, דירה 13, יבוא דירה 13, איפה החנייה שלו? לא במה שיש היום,

יואל שבת:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

אלא זה שמה. והוא יבוא בשש בערב, ראשון יחנה. אני אבוא בשבע, אין לי כבר מקום. ואז אני
אצטרך ללכת למתקן,

יוחנן וייצמן:

זה לא,

אליעזר ראוכברגר:

זה לא, איך עושים את זה? או רק באמצעות הצמדה,

אריאל גולן:

לא, לא, עוד פעם,

אליעזר ראוכברגר:

אין פתרון אחר חוץ מהצמדה.

יוחנן וייצמן:

אין, אין,

אליעזר ראוכברגר:

אני לא אעמיד שם פקח שירשום זה,

יוחנן וייצמן:

לא,

אריאל גולן:

הצמדה,

יוחנן וייצמן:

בתקנון בית משותף הצמדה.

אריאל גולן:

ובטאבו הולכת לרשום צמוד לו חנייה, משרד השיכון לא נותן.

אליעזר ראוכברגר:

נכון, לא, עכשיו כן ביקשו,

יוחנן וייצמן:

היום היא נותנת להם.

אריאל גולן:

רגע,

יוחנן וייצמן:

היום הוא נותן,

אריאל גולן:

רוצה תוכנית, אם אתה מציג,

אליעזר ראוכברגר:

הוא אמר שהם ביקשו,

אריאל גולן:

אם אתה מציג בחנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל הם,

אריאל גולן:

רגע,

אליעזר ראוכברגר:

הם עוד לא קיבלו,

יוחנן וייצמן:

הם לא רוצים שיוכים?

אליעזר ראוכברגר:

יכול להיות, מחיר למשתכן, אני לא יודע,

יוחנן וייצמן:

הם שינו, במחיר למשתכן הם שינו תוכניות,

אריאל גולן:

זה משהו תכנוני בהיתר, יכולים להגיד, זה החנייה שייכת לזה, זה החנייה שייכת לזה, וירשמו את זה בטאבו, לא כלום,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, בסדר,

אריאל גולן:

שיהיו חנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אבל אתה לא יכול,

ישראל קלרמן:

לא קשור לטאבו,

אריאל גולן:

כל מי שאחד כתוב,

יוחנן וייצמן:

בהיתר בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אריאל,

ישראל קלרמן:

לא קשור לטאבו,

אריאל גולן:

תנאי למתן היתר בנייה,

אליעזר ראוכברגר:

אריאל, מה שאתה אומר זה נכון אפשר לאכוף את זה אבל,

יוחנן וייצמן:

אפשר לאכוף.

אריאל גולן:

אפשר לאכוף לנייד, הועד בית, מה?

אליעזר ראוכברגר:

אין את זה,

יוחנן וייצמן:

אפשר תקנון בית משותף.

אליעזר ראוכברגר:

(לא ברור) הגיע, הגיע דייר ב – 6 בערב חנה, אני באתי ב – 11 בלילה, הוא כבר יושן, מה? אני אעיר אותו.

יוחנן וייצמן:

כן,

אריאל גולן:

שיש סדר, שיש תכנון, אז אנשים לא חונים. סעיף 6.1,

יוחנן וייצמן:

אף אחד לא חונה בבית הזה.

אריאל גולן:

שרית, סעיף 6.1,

אליעזר ראוכברגר:

בוודאי שכן,

אריאל גולן:

תנאים למתן תוכנית הבנייה,

אליעזר ראוכברגר:

לא רציני, בסדר. אוקי, בסדר, בסדר, אפשר לעשות את זה, אתה שואל אותי אם זה יהיה אפקטיבי, לא כל כך, אבל בסדר.

יוחנן וייצמן:

בסדר.

אליעזר ראוכברגר:

ברור שהצמדה במגרש,

אריאל גולן:

(לא ברור) חנייה,

צחי ברים:

התב"ע גם חשבה שזה לא אפקטיבי, אבל היא רשמה את זה,

יוחנן וייצמן:

כן,

אריאל גולן:

זה רשום בתב"ע,

אליעזר ראובברגר:

אתה יודע כמה דברים לא אפקטיבי יש בתב"ע?

אריאל גולן:

מה זה משנה?

שרית כהן:

אז מה הוועדה מחליטה?

אריאל גולן:

כן יהיה תוכנית שיהיו חנייה,

אליעזר ראובברגר:

אמרתי כל הדברים האלה, אנחנו דוחים את ההכרעה,

אריאל גולן:

סעיף 6.1,

אליעזר ראובברגר:

אנחנו דוחים את ההכרעה, אבל אנחנו מנחים את היזם, 3 מקומות חנייה, לשלושת הנכים, לנכה של כיסאות גלגלים, לפחות, אם אפשר לעשות יותר למעלה, עוד יותר טוב, חוץ מזה לבחון כל פתרון אחר, זה למקרה שיש כן את המעלית. כל פתרון אחר שלא יצריך את המעלית, אם זה באמצעות מפלסים,

אם זה באמצעות כל פתרון אחר שיש, שמקובל יהיה על ה - , על הדיירים, ועל היזם. וכמובן על עיריית ירושלים, על הסדרי תנועה. ולחזור אלינו, וגם כן כמו שאמר אריאל לרשום על כל דייר את החנייה שלו, אם יהיה הסכמה משרד השיכון להצמדה, עוד יותר טוב,

יוחנן וייצמן :

כן,

אליעזר ראובברגר :

אז עם טאבו, בטאבו, זה הכי טוב שיש. טאבו זה כבר סיפור אחר, טאבו זה כבר משהו אחר, אנשים לא זה חונים. זהו סיימנו, חברים, שרית.

שרית כהן :

זה ולינשטיין.

אליעזר ראובברגר :

זה סיימנו ולינשטיין. עד כדי כך נעבור לבוקשפן. נעבור לבוקשפן. בוקשפן אנחנו התרשמנו, אנחנו מקבלים את מה שטען גנוניאן, המרחק של 3.5, או 3.80 שהוא לא הגיוני, הוועדת, הוועדה מחוזית קבעה 8, 9 מטר לפחות. לאור זאת, אנחנו מבקשים, גם פה אנחנו דוחים את ההכרעה, ואנחנו מבקשים מהם למצוא פתרונות אחרים, כולל הפתרון שהועלה במהלך הדיון ע"י מנהל האגף יואל שבת, שאומר, שאת החלק הקרוב לבתים, להוריד, להסיר. ולעשות בצד השני שתי קומות, או מכפיל, את כל דרך אחרת בצורה שהיא, ואז המרחק יהיה 7.5, 8 משהו כזה, שהוא מקובל על המתנגדים. אמר עו"ד גנוניאן שזה יהיה אז, סליחה,

צחי ברים :

גם גודל (לא ברור).

אליעזר ראובברגר :

מקובל, כן, יש שם כל מיני אפשרויות אם זה בכיכר,

צחי ברים :

(לא ברור).

אליעזר ראובברגר :

עם הכיכר או אפשרויות אחרות, לבדוק את כל האפשרויות האלה.

אריאל גולן :

אנחנו נבקש,

אליעזר ראובברגר:

זהו,

אריאל גולן:

לגלות גמישות.

אליעזר ראובברגר:

מה?

אריאל גולן:

נבקש שמחלקת תנועה לגלות גמישות.

חיים אפשטיין:

היה איזה הצעת חוק בכנסת, שמחייב להצמיד חניות, גם לרכבים חשמליים שיוכלו לעשות מתקנים.

אריאל גולן:

יפה.

אליעזר ראובברגר:

איך אומרים? זה היה לשמחה בשעתה.

צחי ברים:

כרגע מחכים לכנסת,

שרית כהן:

אז בעצם, אז ההכרעה נדחית עד להמצאת פתרונות,

אליעזר ראובברגר:

עד למציאת פתרונות חלופיים, שיהיו מקובלים, לציין גם, לציין שע"פ החלטת הוועדה המחוזית, הנושא הזה של ה - , של המתקני חנייה, פתרונות החנייה הם בעצם אמרו שהם לא מחייבים, והם יכולים להיבחן ע"י הוועדה המקומית, בשלב ההיתר.

עו"ד אילנית מיכאלי:

כשדחו, כשדחו את ההתנגדויות ציינו שהוועדה המקומית רשאית למצוא,

אליעזר ראוכברגר:

יופי, אז זה בדיוק מה שעשינו עכשיו, וזה בדיוק מה שאנחנו עושים כעת,

צחי ברים:

לכן זה פרשנות, לכן אני חושב שהם הכניסו את הסעיף הזה שמצאתי באמצע, בעניין ה - ,

אריאל גולן:

כיכר.

צחי ברים:

כיכר בצד המזרחי (לא ברור), כי הם הבינו שצריך לתת להם פה פתרונות ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

טוב, מקובל על כולם? חברים,

יוחנן וייצמן:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

יואל,

יואל שבת:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

שרית. אוקי, יופי. תודה רבה.

ישראל קלרמן:

מה עכשיו?

צביקה אסולין:

נעשה הפסקה?

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, יש לך מוזמנים לאחד, ישראל, בוא אתה מחליף אותי?

ישראל קלרמן:

עכשיו?

אליעזר ראוכברגר:

כן, עכשיו.

צביקה אסולין:

מה זה פה (לא ברור)?

יואל שבת:

עוד לא התחלנו חיממנו מנועים, אתה רוצה הפסקה?

צביקה אסולין:

מה זה זה?

אליעזר ראוכברגר:

דווקא היה דיון בסדר גמור.

יואל שבת:

הדיון היה יפה, כן,

אליעזר ראוכברגר:

היה דיון ענייני, בסדר, גם המתנגדים היו מאוד הוגנים.

שרית כהן:

היה בסדר גמור.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן, בסדר. אז תעשה פתיחת סדר, שנייה, יואל, תסגור שנייה את ההקלטה עד שישראל יחזור. אני אגיד, אני אגיד מספר תיק,

יואל שבת:

הנה מוקלט.

אליעזר ראוכברגר:

חזרנו, אוקי, נשאר לנו אצל שרית בצוות א' פתוח, אריאל.

אריאל גולן:

זה הכנה לדיון הבא.

נלי צדוק:

של שרית?

אליעזר ראוכברגר:

אז בסדר, אז זה תעשה אחרי שאני אלך,

יוחנן וייצמן:

הוא לא,

סיום הדיון